

Den dapperen prins Karel van Lotharingen

bron

Den dapperen prins Karel van Lotharingen. Hendrik Wap, Dordrecht 1744

Zie voor verantwoording: https://www.dbnl.org/tekst/_dap001dapp01_01/colofon.php

Let op: boeken en tijdschriftjaargangen die korter dan 140 jaar geleden verschenen zijn, kunnen auteursrechtelijk beschermd zijn. Welke vormen van gebruik zijn toegestaan voor dit werk of delen ervan, lees je in de [gebruiksvoorwaarden](#).

***Den Dapperen Prins Karel van Lotharingen,
Verciert met zijne dappere Oorlogsdaaden,
Herders Gesangen, Vryagies, Mey- Drink- en
Bruylofts-Liederen.***

Vreugde-Bazuyn, over de Heerelyke Victorie, bevogten door Prins Karel van Lotharingen, tegen de Franse, in het passeeren van den Rhyn. In 't jaar 1744.

Stem: Sa Trompen en Trompetten.

KOmt wilt nu vreugde maken,
't Is heden nu den tijd:
Laet het Kanon nu kraken,
't Leger is wijd en zijd,
Van Prins Karel dien Held,
Over den Rhijn gesteld,
Om de Franssen, Te doen danssen,
Op het Veld.
Wilt nu de Vlag ophalen:
Zingt nu de lof met vlijt,

Van al de Generaalen,
Die onder zijn hoogheid
Dat zo hebben volbragt
En met haer gantsche magt,
Gaan bespringen, En omringen,
Fransmans kragt.

Roemd Nadasti's couragie,
Die 't eerste over waar,
En besprong haer passagie,
Het viel de Franse zwaar,
Zy liepen al haer best,
En verlieten haer nest,
Haer voerasi, En Pottasi,
En de rest.

Pryst oock dien Held die moedig,
Baron van Bernklou,
Die zo dapper en spoedig,
Den Fransman gaf een hou,
Dat zy ten alle kant,
Daer staecken in den brant,
Hooy en Haver, Meel en klaver
Vlugt met schand.

Dien Held die is niet minder,
Den Heer Baron van Trenk,
Die spoedig onverhinderd,
De brug zo met een zwenk
In volle Staad so bragt,
En doen met al zijn magt,
Met Panduuren, op haer vuuren
Haer ombragt.

Zo dat Prins Lotharingen,
 Nu is over de Rhijn,
 Sal met zijn blanke klingen
 Haer op haer hielen zijn,
 En jagen zijn Vyand
 Die nu al loopt met schand
 Wens hem glorie, En Victorie
 Alle kant.

De Hussaren braveeren,
 Sijn nu in volle Vreugd,
 Willen de Franse Beeren
 Betaalen met geneugt,
 En geven haer terstont,
 Het geen dat haar toe komt,
 Niet te maelen, Maer betaelen,
 Haer heel pront.

Want zy gaen dapper stroopen,
 In 't hartje van Vrankrijk:
 De Franse die gaen loopen,
 Over al wyt en zijt:
 Sy loopen so verbaest:
 Dat sy door alle haest:
 Laeten kleeren: Bedden: veere.
 Dat's wat aars.

Zijn Hoogheids roem sal rysen: De gantsche waereld rond: Men kan het niet volprysen: Van
 deesen Helden prond; Zy sullen desen wel: Dringen op 't Franse vel:
 En die Beeren: Moris leeren
 Let maer wel.

Een nieuw Lied, op den hedendaagsen Oorlog, tussen den Koning van Vrankryk en de Koninginne van Hongaryen,

aan den Rhyu uyt Straatsburg den 6 Augustus, als dat het daer soo elendig is gestelt, dat alle straten zyn opgevult met gevlugt Landsvolk, meest schreeuwende Vrouwen en Kinderen, en Vee dat van honger loeyd; het brood kost al 14 st. het pond, de boter al 18 st. het pond; en nog sal het quaad niet beter worden: Het Land van 30 a 40 uuren wyt, dat over ses weken een aards Paradys was, is nu een Woestyne geworden, en wie siet nog een eynde van de elende, soo als aan ons de Haagse en Haarlemse Couranten van den 14 en 15 Augustus 1744. hebben verhaald.

Op de Wys: *Van den Spaansen Ruyter.*

Wel vrienden hoort eens aan,
En blijft een weynig staan,
Wat ik u ga verhalen,
Uyt Straatsburg die schoone stad
Geleegen in de Franse paalen
Vrankrijk geen schoonder had.

Gy sult wel weeten dat,
Prins Karel Oorlog had,
Om over den Rhijn te raken
Dan Fransen Generaal,
Meenden hem soo moe te maken,
Dat hy niet over quam

Des snagts hoort mijn bediet:
Is de overtogt geschiet,
En dat op drie vier plaatsen,
In den Elsas dat schoone land
Quamen sy aldaar met haasten,
Met het swaart in de hand.

En versloegen het leger daar,
Van de Keyser en Vrankrijk klaar,
Dat haar wou tegen houwen,
Sloegen het heel op de vlugt,
Jaagden dese Franse bouwen,
Als 't stof soo in de lugt.

Daar op Retereerden zy,
En rogten in de ly,
Wierden daar soo verslagen,
De Boeren met haar vee,
Die ontvlugten ook dees lagen,
En riepen al og wee.

Den Fransman hoort ook aan,
En dorst niet blijven staan,
Loopen was 't beste wapen,
Riepen Boertjes met u vee,
Wilt niet langer hier staan gapen,

Maar gaat dog dadelijk mee.

Daar op was 't vlugten hier,
Elk met een groot getier,
Nam mee wat hy kost dragen,
Het vlugt al wat het kan,
Den Boer met paart en wagen,
Ook te Straatsburg in quam.

Karel met zijn leger daar,
Ontsag daar geen gevaar,
Met sijn dappere panduuren,
Neemt het Land geheel soo in
Verderft over al ten vuuren
Dat was na Hoesaren sin.

Sy sijn gevlugt al agter uyt,
Lieten kogels ende kruyt
In de hand van de Kroaten,
De een Stad voor de ander naar
Hebben zy daar gaan verlaten
Vlugten malkander naar.

Nu sijn sy gekomen daar
By Straatsburg voorwaar,
Wilden daar voor gaan vegten,
Maar Prins Karel heel niet luy,
Wilden sijn standaar opregten,
Maar sy liepen al den bruy.

Zoo dat elk Burger siet,
In het Straatsburgs gebied,
Roept aan Lou's O Koning,
Maakt dog vree met Oostenrijk,
Want se nemen onse woning
Met ons vee en geld gelijk.

Het Brood, Boter en and're spijs
Is seer duur voor dese reys,
Huysen sijnder niet te huuren,
Soo dat elk hier denken kan,

Wat dat den Boer hier moet besuren,
Soo de Vrouwen als de man.

Oorlof Hollanders altemaal
Die hier sijt in groot getal,
Eert onze Heeren Staten,
Dat sy den Oorlog fel,
Weeren hier van onze straten,
En d'vree beminnen wel.

En looft dog boven al,
Onse God met groot geschal,
Voor zijn goeddadigheden,
Die ons de lieve vrede gunt,
Ja gund ons vreden hier beneden
En hier namaals zaligheyd.

Een nieuw Liedt, op den inval van den Koning van Pruysen, in het land van de Koningin van Hongaryen en Bohemen, en de weder belegering van Praag, hoofstad van Bohemen.

Stem: *O Holland schoon.*

WEl vrienden blijft een weynig staan,
Wat ik u sal verhalen,
Hoe dat een nieuwen Oorelog,
In de Boheemse palen,
Daar is ontsteken nu weer aan,
Het Boere plagen komt weer aan,
Wel arme Huysluy mede,
Wie stelt u weer te vrede.

Den Koning van Pruysen hoord aan,
Vat het swaard in de handen,
Om soo den Keyser by te staan,
Te stellen in zijn landen,
Om weer te nemen Byeren goed,
Seer dier gekogt met menschen bloed,
Den Keyser na betamen,
Te herstellen al te samen.

Den Koning trekt weer in het Land,
Van Bohemen wild weten,
Met tagtig duysend man seer kant,
Heeft geen Kanon vergeten,
Om te nemen hier Steden groot,
Dat menig Soldaat kost de dood,
Soo van sijn Handgranadieren,
Die lang van lyven zwieren.

Maar de Koningin dat dapper mens,
Van Hong'ryen wild weten,
Geeft hem niet toe eenige wensch,
Liet in Hong'ryen weten,
Als dat den Koning van Pruysen siet,
Haar sogt te brengen weer tot niet,
Om haar land af te nemen,
Sonder iets weer te geven.

Soo haast in Hongaryen siet,
Dees inval word verkondigt,
Zy agten 't Konings magt als niet,
En worden onverduldig,
Om met haar Sabels te verslaan
Al die haar wonden tegen staan,
Al waren 't Handgranadiere,
Het helpt haar niet een siere.

En Prins Karel dien grooten Held,
Komt ook weer na Bohemen,
Heeft sijn Soldaten wel gesteld,

Over den Rhijn weer henen,
 Marsceert weer na Bohemen toe,
 Met sijn Housaren heel niet moe
 Tegen Pruysen te vegten,
 En met het Swaard te regten.

Soo dat daer weer een Oorelog,
 Op een nieuw word ontstoken,
 Dat bloed sal stroomen ook soo nog,
 Wiens hert en sou niet koken,
 Als men siet menig dapper-man
 Vegten tot hy niet meer en kan,
 Gesneuvelt door de zwaarden,
 En vald soo dood ter aarden

Oorlof Hollanders voor 't lest,
 Looft onsen lieven HEERE,
 Die ons bewaard voor zwaard en pest,
 Doet ons tot vrede keere,
 En prijst ons Heeren Staaten goet,
 Die ons bewaren voor vyands-bloed,
 En ons de vrede geven,
 Dat wens ik al myn leven.

Een nieuw Lied op de Goesse Meysjes.

Stem: Vrouw Venus Velde.

Vrienden luistert na dit Liedeken,
 Dat ik zingen zal, een soet geval,
 Van de Goesse Meysjes fier,
 Al met veel plezier:
 Hoe sy haar opschikken gaen,
 Na de mode wild verstaen
 En dat voor eerst met kaphoedjes

Die sy setten op, tot in den top,
 Een roos rood lind daer an,
 En wat denkje daer van,
 En dan ook wel net
 Roode zyde daer in geset.

Engels hoedjes dragen sy mede
 Na de mode jent, seer excellent,
 En een strookje daar om,
 Van tien stuivers de som:
 En van binnen geel vronde,
 Of Citse met witte grond.

En ook mutsjes met esel oortjes
 Dragen sy koen, na nieuw fatsoen
 Sy poeijeren adret,
 Haer haertje wit en net,
 En mutsjes seer net voltooit,
 Voor een dubbeltje opgeplooit.

Swarte kraeltjes men noemtse gitte
 Met goud ingeleid, alsoo men seit,
 Koralyne kraeltjes kleyn,
 Dragen ook ongemeyn,
 En dan ook minjoot,
 Bloetkralen net en root.

En des sondags als sy gaen te Kercke,
 Een lange mantel koen, die sy aandoen
 een zyde kappe daer op
 Het staet gelijk een pop,
 Of een kap jent en koen,
 Dat sy onder haer keel toe doen.

En ook krulletjes met bellen
 Dragen sy mee, in dese Stee:
 een goude ketting uit vals
 Dragense om haer hals,
 en in haar oortjes kleyn,
 Dragense orlietjes fijn.

En ook mooie geblomde manteltjes
 Van Citse of katoen, Die sy aandoen,
 En van een blommetje ligt,
 't Is voor de Jonkmans gezig
 Want dit seg ik daer van,
 't Is om te krijgen een Jonkman,

Dat sy haer soo gaen opschikken
 Boven haer staet fier, gelijk hier
 Want de Mevrouwen van de Stad
 Die loopen niet soo hups en prat,
 Als die Goesse Meisjes fier,
 Die haer opschikken na de zwier.

Hoepelrokken dragen sy mede,
 Van twee drie hoog, my vry gelooft,
 Gedrukte Koussen staet gereed,
 Gestikte keuse wijd en breed,
 Men sou seggen aen haer pragt,
 Dat zy zijn van van eel geslagt.

Ja zy hebben daer ook nog mede,
 Een beugeltas op zy, dees meisjes bly
 En daer in ook mee,
 Een doosje met Rappee,
 Dat zy presenteren prout,
 Als zy samen zitten in 't rond.

Maer dit moet ik ook niet vergeten,
 Fruweele mofjes fier, dragen sy ook
 hier, met een goud haekje toe,
 't Staat soo prat ik weet niet hoe
 En de moutjes net en koen,
 Daer sy mee knoopjes in doen.

En ook mooie gedrukte muyltjes
 Dragen sy prat, pronk van de stad
 Gestikte muyltjes jent,
 Dragen zy excellent,
 En dan ook minjoot

Kousjes sneeu wit en rood.

Maer voor al Goesse Meisjes
Veragt de vrome niet, Gelijk hier geschied,
Laet yder voeren in zijn schild,
En ook dragen dat gy wild,
Gelijk als ik en gy ook doen,
Wy dragen kleeren na nieuw fatsoen.

Oorlof gy Goesse meysjes
Ik schrijf niet meer, voor dese keer,
Maer die dit heeft gedigt,
Geeft hem geen quaad gesigt,
Want dit zeg ik klaer,
Hy kan nog meer voorwaer.

Oorlof gy Goesse Dogtertjes
Ik ra u maer ten best, al voor 't lest
En schikt u niet meer op
Gelijk een kermis pop,
Want het is de beste daet
Draagt kleeren na uw staat.

***Een nieuw Lied, gemaakt op de Ses Regimenten die na Engeland
vertrekken tot Secours, volgens het Tractaat van de Heeren Staten.***

Voys: Mahomet aanhoort mijn klagen.

HOort den Franse Haen weer krayen,
En ziet hoe hy leyt te draayen,
Met zijn Vloot voor Engeland,
Om zig hier of daar aan Strand,
't Zy by Schot of Ier te Lande

Om te maken een opstande,
Met den Pretendent zijn Zoon,
Die op zijn Vloot is ten toon.

Dit zal hem ligt beter lukken,
Als alle zijn onder stukken,
Want te Roomen Bidt men sterk,
De Heylige in de Kerk,
Met de Hande toegevouwen,
Om die van haar hals te douwen,
O ! Lukte Pappa eens dat,
Hy zong de Te Deum rad.

Maar eylaas het kon wel wezen,
Dat het ging weer als voor dezen,
In Italie en te Praag,
Daar zy kregen niet als slaag,
Don Philip wou hy ook meden,
Doen een Konings kroon betreden,
O ! wat is Lowies een man,
Die Kronen vergeven kan.

't Schijnt voor hem geen werk te wesen
Vier, vijf Koninkrijks gepresen
Weg te nemen op een keer
Om daar in te sette neer,
Wie hy wil na zijn behagen,
Maar hy sal dit wel beklagen,
Want die iemant maakt een kuyl,
Vald zelf dikmaal in syn vuyl.

Want Holland sal den Brit geven
Dat by Tractaat is beschreven,
En het manschap is al ree,
Op mars na Breda die Stee,
Om aldaar eerst te vergaren,
En gaan van daar verder scharen
Na de Willemstad heel stip,
Daar sy alle gaan dan Schip.

d'Luyt'nant Generaal geheten,
 Smissaart een man vol van weeten,
 Generaal majoor Rumpff mee
 By vol Krijglist zijn die twee,
 d'Brigadiers zijn ook beyden,
 Van Heekeren, en van Leyden,
 de menschen vol wijs beleyt
 En ervaren in den Strijd.

De Regimenten meden,
 die men daar henen laat treden,
 In Infanterye zijn bon
 Een Eck van Panthaleon,
 dat van Lindtman is de tweden,
 d'derde Bedatides meden,
 Frisse manschap al na raad,
 En in haar harte Zoldaat.
 d'Vierde Schaumburg Lippe,
 d'Vijfde Glinstra die met schippe,
 d'Sesde is mulert in tal,
 die heene gaan van ons Wal,
 't Getal is negen-en-sestig,
 Compagnien alle deftig,
 Zes duysent drie hondert man,
 Zo word het gerekent dan.

Vier Oorlog scheepen geleyden
 Haar op Zee om te bevrijden
 Tot Londen in Engeland
 Leggen ook al klaar bemand,
 Om haar te gaan Convoijeren,
 Zy gaan dat Land defenderen,
 Op alle hoeke en kand,
 Als den Pretendent daar aan Land.

Afscheyd van de Soldaten.

Adieu Hollands Ondersaten
 Adieu Overheyt en staten,

Van ons Lieve Vaderland,
 Adieu Vriende t'alle kand,
 Vader, Moeder, Zuster, Broeder,
 Wy wensche dat God u hoeder,
 Zy, en 't Land met zegen sproeyt,
 En voor alle Onheyl hoeyt.

De inwoonders haar Zegenwensch.

Gaat Hollandse Batavieren
 Doet Lowies zyn vals bestieren
 Tot niet bryselen als glas
 Toond voor Georg' of hy was
 Self u eyge Vorst en Koning
 Bewaard syn Land en syn Woning
 d'Heer wil u Leydsman zyn
 Wensche wy u groot en kleyn.

Droevig Afscheyd van een Trompetter die zyn lief verlaat, om de Heeren Staten te dienen.

Stem: Siet de tyden van 't lente saysoen.

Trompetter.

*Schoon godinne,
 Oorsaak van myn smert,
 Gy zyt die ik beminne,
 uyt heel myn hert
 schoon Bruynette,
 siet ten venster uyt,
 hoort het geluyt,
 van myn trompette,
 beminde bruyd,
 Als ik peyse,
 dat ik voort moet reye,
 Maek ik 't u bekend,
 Door myn instrument.*

Dogter.

*Lief gepresen,
 segt my met'er daad,
 Hoe kan het dog wesen,
 Dat gy my verlaat,
 'k had besloten*

*te wesen u vrouw,
Door egte Trou,
sult gy verstooten
Myn liefde nou,
Gaet gy vlugte
so blyf ik sugten,
hoe kundy gy de min,
stellen uyt u zin.*

Trompetter.

*Door uw steyg'ren,
Als ik vraagde u trouw,
Quam gy altyd weyg'ren,
van te zyn myn vrouw,
'k wil verlaten,
als het loos gevry,
en minnery,
den dienst der staten,
is naer myn gruy,
Ik heb het minne
gestelt uyt myn zinnen,
in het krygs getier,
neem ik myn pleysier.*

Dogter.

*Om te proeven,
uw getrouwigheyd,
Niet om te bedroeve,
heb ik 't u ontseyt.
Want veel vryers
vol van listigheid,
in desen tyd,
Syn maar verlyers,
van menig meid,
wild verlaten
't leven der Soldaten,
Eer Mars u ontzielt,
Of u jeugt vernield.*

Trompetter.

*Adieu minnen,
ik heb handgeld ontfaan,
ik wil met blyde sinnen,
na 't velt toe gaan,
om te ryden,
ik heb een goed peerd,
ook een blank zweerd,
dat om te stryden,
kloek en alleert,
'k sal verbasen
door Trompette blasen,
's vyands leger-magt,
by dag en by nagt.*

Dogter.

Lief gepresen,

*ik sal voortaan,
altijd gedagtig wesen,
waer ik hene gaen,
naer ses jaren keer ik*

wederom,
uw Maegdebloem
wilt die bewaren,
in vollen roem,
de vijanden,
moet ik eerst aan randen,
ik sal u liefste bruid,
brengen van de buid.

Klaeg-lied van een bedrogen Jonge Dogter, die van haar Vryer verlaten wiert.

Op een aengename Voys.

Sa komt luistert jonge maegden, 't minne spel,
Bragt my in droef gekwel.
Doen ik was vol vreugd
In mijn jonge jeugd,
'k Wiert 'er van veel bemint,
Maar 't heb my niet wel verzint, *ta la ra.*
Ik liet my te ligt bepraten, 't Loos gevlei,
scheen wel naer myn gerei.
Myn lief was gallant,
Zoet en seer plaisant,
En hy streelede my,
Maar 't was al verradery *ta ra la la.*
Door syn soet gestreel en smeken, Kreeg myn hert,

gevoel van minne smert,
 dus gaf ik gehoor,
 Aen 'tgevele hier door,
 Heeft die loosen quant,
 Dan gerooft myn besten pant *ta ra la la*.

'k Dagt hy vraegt om te spelen, 'k waste vre',
 en seid' hem draegt het me',
 maer terstont eilaes,
 maekt hy zig den baes,
 Nog geloofde ik niet,
 Zo te komen in 't verdriet *ta ra la la*.

Ik en sal u nooit verlaten, 'k Sweer 't met eed,
 seide hy en vreest geen leet,
 dus was ik gerust,
 maer zyn minn' geblust
 Zo den trommel sloeg,
 Zag ik dat hy met my loeg *ta ra la la*.

Dan is hy van my geweken Liet my staen
 vol sugten en getraen,
 Hy ging als een dief,
 Nog hy seid' niet eens lief,
 Wagt tot dat ik kom,
 Van het leger wederom *ta ra la la*.

Wien dagt zulke valsche treken, Zyn gemoet,
 scheen vol van liefde gloet,
 'k Wierd gestreelt geveleit:
 En door zyn lust verleit:
 Want het schynt al soet:
 Wat een lieve minnaar doet *ta ra la la*.

Leert dan uit myn droeve klagten: wel verstaen
 hoe dat de jongmans gaen;
 als gy ligt gelooft:
 Ligt hun liefde dooft;
 en als 't bloemtje is quit,
 dan blyft gy in druk en spyt *ta ra la la*.

Wilt vry sulck een vreyer schouwen; die u vleid,
 eer dat hy u verleit;
 Want hun liefde en lust,
 Legt t'seffens geblust,
 en gy staet en ziet
 Gelijk ik dan vol verdriet *ta ra la la*.

Oorlof jonge dogters alle, Zorgt bytyd,
 als gy soo wort gevrijd,
 Want al schijnt het soet,
 Wat m' uit liefde doet,
 Op het lest in 't scheen,
 Volgt het bitter en geweent *ta ra la la*.

Het draijende Radt van Avonture, op de gesteltenisse van de tegenwoordigen tyd.

Stem: *O Schoone bloemen &c.*

De Fortuin.

PRincen en Potentaten,
 Vorsten ook alle Staeten,
 't Zy leeg of hoog,
 Hebt hy in dit vertoog,
 Ziet men op raden draeijen,
 Op alle kanten swaijen,
 Men vat my aen,
 Om seker vast te staen.
     Ziet hier beneden,
 Hoe Beijeren wiert gegeven,
 Dees Keysers Kroon,

En zijn verheven Throon,
 Wat menig leven,
 Van menschen siet men sneven,
 Op desen tijdt:
 Om dat m' hem die ontseyt:
   Hoort onder alle,
 Een ider zijn gevalle,
 Die op 't Rad staen,
 Hoort ider hun vermaen,
 Hoort in dees tijden,
 Een ider komt verblijden,
 Om Kroon en goedt,
 Verstorten lyf en bloedt.

Koningin van Bohemen.

Wilt Beijeren my dwingen,
 En my met magt bespringen
 met menig Helt
 Die hy heeft in het Velt
 Ik vrees weijnigh zyn krachten
 En hoop door ander machten
 Hem sal verslaen
 En 't onder doen gaen.

Beijeren.

Neen Koninginne
 Het spel gaet eerst beginnen
 En mijne macht
 De geen gy soo veracht
 Sal met den tijde
 Soo deftig voor my stryden,
 Dat heel u kracht
 Kan zijn ter niet gebracht.

Vrankryk.

'k Zal niet naer laten,
 Met mijn macht van soldaten
 Des Keysers Kroon
 En ook des selfs Troon,

Beyeren te jonnen,
Den strijdt is maer begonnen,
Hy moet op 't sop
Voor dat ik sal houden op.

Spanjen.

Spanjen beneven
Wilt Engelant doen beven
Hy randt hun aen
Zelfs op den Oceaen
Om kloek te vechten
Met zijne trouwe knechten
En wel bemant
Komt hy in 't Nederland.

Savoyen.

Ik staen vol Zuchten
En weet waer gaen oft vluchten
Het Spaens geweld
Houd my gelijk gevelt
In land en steden
En al wat ik bekleden
Bedroefden tydt
Ik ben schier alles quyt

Engeland.

Ter Zee ik leyde
Maar keer af ter zeyde
't Waater niet diend
Ter landt ik neerlaegd vind
Wat sal my naecken
Kost ik den vree maer maecken
Met spanjen 't waer gedaen
'k Trok my geen saeck meer aan

Pruysen.

Ik sal noch wachten
Met alle myn krachten
Het end sien aen

Hoe alles sal vergaen:
 'k Sal dan ten leste
 My voegen by de beste
 Het beste van al
 Dient my in dit geval.

Loreynen.

Ben ik hoog geklommen
 Godt geef ik niet leeg mag kommen
 Maer met den tydt
 Verwin die my bestrydt
 En myn soldaeten
 Zoo duytsche als Crawaten
 Die sullen al
 My helpen uyt geval.

Holland.

't Radt wonder draeyen
 Den Fransen haen hoort kraeijen
 Wy syn niet vervaert
 Al van den Fransen haen
 Wy sullen hem verwagten
 Met alle onsen kragten
 En hem verslaan
 En ten onderen doen gaan

Fortuyn.

Ik draey rommendomme
 't Zy wie dat boven komen
 myn Radt moet gaan
 En neem het draeijen aen
 myn Avonture
 Staet nooyt stil met gedure
 macht en geweld
 Het uw voor oogen stelt.

Nederland

Draeyt niet meer omme

Voor dat wy vast bekomme,
 Een Potentaet
 Die alle twist versmaet,
 Nederlandt geven,
 In waer Geloof mag leven,
 En dat het sy,
 Van alle onheyl vry.

Een zeer aerdig Liedeken, waer in vertoond word, hoe dat men altyd bedrogen is, als men het pek raakt.

Stem: *Mon cher Pere le Roi.*

HOOort jongmans staet wat by,
 Aenhoort eens het Lied van my,
 Tot u plaisier gemaakt,
 Eer gy aen een sloor geraakt,
 Daarom wilt wel toezien,
 Of gy wort van de Lien,
 gehouden voor den sot,
 En een ider met u spot,
 Eer gy aen dees soort geraekt,
 Liever het trouwe staekt.

Trouwt gy een vette dant,
 Te kleine is het ledikant,
 't Schijnt een moras te zijn,
 Stinken vysten als een zwijn,
 Want soo een vette vrouw,
 Hebt er van een grouw,
 Maekt een mageren man,
 En somtyts een slappe Jan,
 s' Heeft wat dat haer herte lust
 soo leeft gy nooit met rust.

Als gy een magere trouwt,
 En aventuurt u niet te stout,
 Of gy raekt in 't geweent,
 Quetsen seer doen aen haer been,
 Voelt maer ziet over al,
 Sy is seer hart en smal,
 Kout als een eys brok
 Maer een tong gelyk een klok,
 Krygt gy al tot u verdriet,

Soo gy niet voor u ziet.

Zoo gy trouwt een zimpel hoofd,
 van zinnen en verstant berooft,
 s' Is leelijk op gestigt,
 Daar by een drollig gezig,
 Sy riekt als eenen kuyl,
 Haer tanden zwart en vuyl,
 Een neus als een kalkoen,
 Nog dragen zy al hooge schoen,
 Met sijn Lintjes aengeleit,
 't Is om te zyn gevrijt.

Eer gy trouwt een leelyk dier,
 Sit liever met de teen in't vier,
 't Is beter u verbrant,
 Als van elk te leiden schant.
 Trouwt gy een schoone Meyt,
 'k Vrees sy wort verleyt,
 Door haar seer lief gelaet,
 Dat een ider welken staet,
 Gy trout haer uyt liefde reen,
 maer g'hebt haer niet alleen.

Trouwt gy een rijk van goet,
 sy steekt de borst op van hoogmoet:
 En gy klein van geslagt,
 Ey wort van haer niet veel geagt,
 Met soo een frisse kaer,
 Ja somtyts veel te zwaer,
 Dit was de oorsaek dan,
 Dat sy geern' had een man;
 Om dat gy soud voor Vader staen
 Soo ging zy het Trouwen aan.

Oorlof Jongmans voor het lest,
 Laer maer sulk op hunnen nest,
 Hout uwe libertyd,
 Schoon g' u lief die nog een vryt
 Segt op een ander tyd,
 Lief sult gy zyn verblyt,
 Maer en ziet niet meer om
 Al of gy hadt haren maagdom,
 't Waar seker tot verdriet,
 Dat[...]e de knepe niet.

De Victorie bevogten door Prins Karel, tegen de Fransen aan den Rhyn, den tweeden July 1744.

Stem: *Maria Edel Princesse.*

/Erblijd'er u vroomen Helden,
 maekt vreugde van alle kant,
 Door het land,
 Men sal 't u gaen vermelden,
 Van Prins Carel pleysand:
 Hoe dat hy zijn dapperheyd,
 In de Strijd,
 By de Fransen heeft laten blijken,
 Omtrent aen den Rhijn,
 Daer hy moest over zijn;
 En hoe het daer is gegaan,
 Zult gy haest verstaen.

Prins Carel met groot begeeren,
 Wou graeg over de Rhijn,
 Hoord na mijn:
 De Fransen die hem daer keerden,
 Dat was hem een groote pijn;
 Hy socht daer met alle vlijt,
 En listigheyd,
 Om de Franse van daer te krijgen:
 Drie Bruggen aldaer,
 Deed hy maken klaer,
 En quam by zijn Vyand in 't Veld,
 Met een groot geweld.

Soo dra de Franse hem sagen,
 Was 't alles in den roer,
 En rumoer:
 In 't kriecken al van den dagen;
 Toen sag men een groote toer,
 Van de Fransen vluchtbaer,
 Met elkaer ?
 ende rest die haer verweerden,
 Die raekten als dan,
 Het meest in de pan;
 Door de Hoesaren verwoed,
 Met dapper moet.

De Slag die bleef niet lang dueren,
 Of de Fransen waren verjaegt,
 Dat hun knaegt:
 noch binnen de tyd van drie uren,
 Waren zy

weg met een vlaeg;
 Veel zijnder gestooken de moord,
 En vermoord,
 Door hitte van de Sonneschijne:
 Vaendels en Standaer,
 Lieten zy met gevaer:
 't Was voor Prins Carel een eer,
 En na zijn begeer.

Men schrijft wel drie duysend Fransen,
 Die daer raekten vernielt,
 En ontzielt,
 De rest had geen tijd tot dansen:
 Die 't leven door vlucht behielt,
 van de Hoesaren al,
 In getal
 Zijn acht hondert dood gebleven,
 De Fransen te gaer,
 Die vluchten aldaer?
 Prins Carel kreeg met zijn Armye,
 De passagie vry.

Wat vreugde sag men bedrijven,
 Door gantsch Vlaenderen en Braband,
 En Duydsland:
 Wanneer dat men hoorde schrijven,
 van dese slag pleysant:
 Men brande aldaer,
 victorie te gaer,
 Over dees blyde Maer:
 Maekt nu soet geluyt,
 Op Trommel en Fluyt;
 roept viva Prins Carel faljand,
 Door het heele land.

Die vreugde werd ons beschreven,
 Met Brieven en Courand,
 Door het Land:
 van 't geene daer is bedreeven;
 Aen de Ongaerse kant,
 Dat de Fransen zijn verjaegt,
 Met veel plaeg,
 Tot Lodewijk zijn hartseere;
 Die door het geweld,
 van de Kloosters geld,
 versocht tot een onderstand,
 voor het Franse land.

Sa wilt 'er den Schepper loven,
 Gy Ongaerse al gelijk,
 van het Rijk:
 Dat hy u den zegen van boven,
 Geeft door zijn mildadigheyd:
 Den Heere die wil haer,
 Nu te gaer,
 vorder victorie verleenen,
 Tot eenen welstand,
 van ons Nederland;
 En dat de eendrachtigheyd,
 Niet komt in den strijd.

Een Minnaarsklagt over zyn lief Amaril, onder 't Groen van dik betakte Bomen.

Op een schoone Voys

Schoon dat ik onder 't groen,
 Van dik betakte Boomen,
 Aan frisse waterstromen,
 Myn Amarille zoen,
 Kan tot mijn lust niet doen,
 Schoon sy met duysent kussen,
 Mijn Minnevuur mag blussen,
 En dat mijn Engelin
 My toond haar wedermin,
 Schoon sy met bitter zugten,
 Beklaagt myn ongenugten,
 En dat haer jeugdig hert,
 Heeft deernis met myn smert.

My ongelukkig Lot,
 Geeft dus nog alle dagen,
 Weer nieuwe stof tot klagen,
 En drijft met my de spot,
 Dat al myn hoop verbodt,
 Dewijl dat myn elenden,
 Onmogelyk kan enden,
 Waar ik my keer of wend,
 Ik zie een droevig end,
 Ik moet met myn schoone Trouwe,
 Of moet haer aenschijn schouwen,
 Ag, ag, het een en 't aar,

Vald beyde even zwaar.

Mijn hert van Jongs of an,
 Dat had een schrik van Trouwen,
 Hoe zal ik my nu houwen?
 En hield daar nimmer van
 Ik zit nu in een ban
 Al van 't vreeslijk Huwelyk,
 Dat ik haar zo gruwelyk,
 Dat ik niet zeggen kan,
 Myn ziel ontset 'er van,
 Die strenge Huw'lijks wetten,
 Die al 't vermaak beletten,
 En neemt ons vryheyd af,
 En drukt ons tot aan 't Graf.

En derft dit Amaril,
 Zo sal dat strenge derven,
 't Begin zijn van mijn sterven,
 Ik weet in dese gril,
 Byna niet wat ik wil,
 Ag wat naken my smerte,
 Die ik voel in myn herte,
 Want Liefde sterkt mijn zin,
 Tot Ameril haer min,
 Haar schoonheyd doet my setten,
 Van vryheyd te verpletten,
 En aan d'andere zy,
 Vrees ik de slaverny.

Ik neem tot u mijn keer,
 O Hemel wat sal 't wesen,
 Ik sit in duysend vreesen,
 Gedreven op en neer,
 Geslingert heen en weer
 Met onverbreekb're banden,
 O Droevig Offerhanden,
 Van Hymens Echt-Altair,

Wat zijn uw boeyens zwaar.
Ag! was haar hart als myne,
Sy kan myn niet doen kwyne,
In sulk een zware smart,
van wanhoop heel verward.

O Maget soet en teer
Wat doet gy strenge proeven,
Uw Minnaars hert bedroeven,
Geen dwaas so wyd van eer,
Souw u of myn soo seer,
Indien gy my slegts minden,
Sig altijd slaafs verbinden,
Ag eyndigt tog mijn leed,
Godin toond u niet wreed,
Ag Amaril gants schoone,
Wild gy u dan gaan hoone
Aan yders blinde waan
Ag Engel laat u raan.

In d'eerste goude tijd
Wist niemand van dees bande
Die minnelust ontbrande,
't Was een ondraaglijkheyd,
Die ymand strikke breyd,
Een kus allengjes loeyde,
Waar door de ziertjes gloeyde
In een volmaakter vuur
d'Alteelster der Natuur,
Men kon geen strenge wetten,
Dus wild hier eens op letten,
Wild voordeel ziels voogdes,
Ag bleef gy my Matres.

Aanmoedinge aan 't Hollands Krygs-Volk, dat op de eerste orders van haar E. H. M. enz. moeten paraat zyn om te marcheren, daar het den tyd en gelegentheyf der saken vereyst, wyl Prins Karel over den Rhyn is.

Stemme: Sa Trompen en Trompetten.

*Dit sal wis wat beduyden,
Den Leeuw die gort het zwaart,
Hy is met zijn Krijgsluiden,
Soo te Voet als te Paart,
Getrokken in het Veld,
Met menig dapper held,
Om de Vyanden, aan te randen
Met geweld.*

*Hy doet zijn Oorlogslieden
Zoo te paart als te voet,
Weer al te saam ontbieden,
Om dat sy haar met spoet
Souden houden paraat,
Ten dienste van de staat,
Om door 't strijden, te bevrijden
't Oorlogs quaad.*

*Den Fransman sal syn ooren
Wel intrekken voorwaar;
Soo ras als hy zal hooren
Dat Holland hem maakt klaar;
Hy kend hun dapperheyt,
Van over langen tijd,
Hy zoekt daar mede, liever vrede
Als den strijd.*

Hy sou nu wel zijn Troupen
 Van den Rhijn alsoo ras,
 Naar Vlaanderen herroepen,
 Maar komen daar te pas,
 Men leerd hen danssen raar,
 Op 't fluitje van d'Huzaar,
 Zy verjagens, en verslagens
 Allegaar.

Zyn dapperste Krijgslieden
 Soo te voet als te paard,
 Zullen gestadig vlieden,
 Of vallen door het zwaart,
 Prins Karel met de zijn,
 Is nu over den Rhijn.
 Die hen sal jagen, met veel slagen,
 Groot en klein.

Hoe sal hem dat bevallen,
 Als de Hollandse magt.
 Monsieur op 't lijf sal vallen
 Ook Engeland met kragt,
 Hoe sal 't den Fransen Haan
 Dan kunnen houden staan,
 Die zijn sporen, Heeft verlooren
 In het slaan

Gelyk nu is gebleken,
 By Weissenburg voorwaar,
 Daar niet als houwen en steken,
 Te pas quam by de Huzaar,
 Sy kaptten daar in 't ront,
 Die men in Wapens vont,
 Vyf duizend zielen, Die daar vielen,
 Op den grond.

Een Regiment der Fransen
 Heel schoone Ruitery,

*Die raakten door sulc dansen
Geheel en al in ly,
Hun Pauken en Standaard,
Die veel schats waren waard,
Sy weg namen, Met betamen
Op die daad.*

*De Fransen konnent merken,
Dat sy tot hunner spijt
De Forten van Duinkerken
Haast zullen worden quyt.
Om dat dit tegen gaat
Den regel van 't Tractaat,
Sal men wreken, dese streken
Metter daat*

*'t Is waar sy hebben Meenen
Yp'ren en Fort de Knok',
'K merk aan het is maar leenen,
Want doen men daar uit trok,
Riep 't volk allegaar,
Mans ende Vrouwen daar,
Goede lieden, wy nu vlieden
Voor een jaar.*

***Een vermakelyk Mey-Liedeken ondermengt met een lieffelyke
Samensprake ofte Vryagie.***

Stem: Hy keert hem altydt met zyn gadt naer my

Jong.

*ACh mijne liefste Lief mijnen Engel schoon,
Stelt u nu ten thoon,
Ik ver-*

lange maer naer uw persoon,
 Gy die maect myn hert en ziel verheugt,
 Waere voetsel van de teere jeugt,
 Wilt helpen stelpen mijn geweent,
 Gy sijt mijn lief en anders geen,
 Ontsluyt uwe deurken toch terstont,
 Dat ik geniet uwen rooden mont.

Dochter.

Wel wat droevig klagen en gesugt,
 En al dat gerucht,
 In den nacht voorwaar het is een klucht,
 Het is gewis den Liefsten alsoo my dunkt
 ik hoor hy van het meyken stugt,
 'k Wil vlieden bespieden,
 Wat dat daer schort,
 Van wie ik hier geroepen wort,
 Ontsluyten mijne venster om te sien,
 Of hy my min of gunst sal bien.

Dochter.

Jongman ten is geen reden staect uw getreur
 Vertrekt van voor mijn deur,
 Zijt een dief ofte wel Serviteur,
 Al de Minners streeleent gevley,
 Zijn maer minne-vonxkens van de mey,
 Door 't vleyen wort een jonge maegt,
 Somwylen wat te veel gevraegt,
 Dan sit gy met het hoofd vol ley,
 Ik bedank voor desen mey.

Jongman.

Zielvoogdesse keert uwen stueren sin,
 Aenveert mijn trouwe min,
 Gy sult wesen mijn soet' Engelin,
 Ik waer liever door het vier van brant,
 Als mijn soete Lief te brengen in de schant,
 Dat gy mijn hert en ziel doorsaegt,
 Daer licht gy in o soete maegt,
 Door liefde en min ben ik in noot,
 Ik sal sterven de bitter doot.

Dochter.

Ik agte de minnaers klagten niet,
 Met al hun min gebiet,
 Komt'er menig Dochter in 't verdriet
 Zoo gy niet vertrecken gaet terstont,
 Zal ik ras ontbinden mijnen hondt,
 Ook mijn Vader die nader dees Venster slaept,
 soo hy met al uwe doen betrapt,
 Zal hem stooren in uw geyle min,
 Vertrekt maer doet naer mijnen sin.

Jongman.

Noyt geen dier en leefter op de aert,
 Of het wilt sijn gepaert,

schoon Lief van minnen

en hebt gy geen aert,
 Ja selfs de Koeyen Lammerkens in de wey,
 Die sijn verheugt en Amoureuus met den mey,
 Het Nachtegaelken soo geestig fluyt
 Den Koeckoek roept zijn stem klaar uyt,
 Elk is in liefde en min gevoet,
 Liefste Lief keert uw stuer gemoet.

Jongman.

Lief 'k hadt liever dat de dood my straft
 En dat ik lag in 't graf,
 En dat Godt my genen Hemel gaf,
 ook dat mijn ooge noyt geen licht en siet,
 Is 't dat ik u wil brengen in 't verdriet,
 Dat zweer ik u by Zon en Maen,
 Dat ik u noyt en sal afgaen,
 U schoon soet wesen en gelaet,
 In myn hert geschreven staet.

Dochter.

Jongman 'k kenne de minnaers praetjens al van een vry gesel,
 't schijnt een Hemel korts daer naer een hel
 Want als 't Nagtegaelken is in de muyt,
 Dan is al sijn soete singen uyt,
 zo gaet 't ook met een teere maegt,
 Die het minnespel te seer behaegt,
 Al spelent kome sy in de muyt,
 En dan wort sy gelagchen uyt.

Dochter.

Daer schoon Lief laet al u klagen staen
 Staekt al u droef getraen,
 Gy sult van my ook wederliefde ontfaen,
 door u trouwe min in eerbaerheyt,
 Hebt gy heel en gantsch mijn hert verblyt,
 Ik heb u hert genoeg gewont,
 Daer voor geniet mijn rooden mont,
 Een kusje al van mijne Bruydegom,
 Is van herten wellekom.

Slot.

Oorlof Jongmans die uyt 't minnen gaet
 Toont maer een lief gelaet,
 Het sal wesen al tot uwer baet,
 Hout maer altyd aen blyft constant,
 Zoo sulde gy krygen u Lief plesant,
 Gelyk als desen Jongman de'.
 Die leeft nu met zyn Lief in vre',
 In Liefde en minne by te gaer
 God geeftse het hemelryk hier naer.

Een Nieuw wonderlijk geval, van een Kleermaker dewelke ziek quam te leggen, en hoedanig hy beloofden niet meer te zullen steelen, ende als hy weder gezond wierd het dog niet konde laten, maar weder zijn oude gang ging.

Te zingen op een lugtige Voys.

Een vreemt geval,
 Zal ik uw voortgaen brengen
 En in dit Lied gaen zingen,
 Vrienden luystert al,
 Met zoet genugt,
 Zoo zult gy moeten laggen,
 Als gy hoort de klugt,
 Het is geschied
 van een Kleermaker aardig,

Hoort na mijn bedied.

Die Vendt seer snoodt,
Die wist de beste lappen,
Zeer behendig af te knappen,
In zijn kist hy die sloot,
Hy by een Jaar,
Wel voor twee honder gulden
steelen kon voorwaar,
Laken of Zy,
Citzen of Katoenen,
En Damasten daar by.

Als dit nu had,
Geduurt zeer lange Jaren,
Dat hy quam te vergaren
Eenen grooten schat,
Zoo is 't geschied
Dat hy is ziek gevallen,
Hoort na mijn' bedied,
Buyten verstand,
Zoo dat hy scheen te sterven,
Deeze fyne kwant.

Hem dogt hy zag,
Een duyvel 't Vaendel draeyjen,
En over den kop zwayen,
Ja den heelen dag,
dat was gemaakt
gantsch van gestolen lappen
die hy had gepakt,
Van alle slag,
Van verwen en couleuren,
Hy in 't Vaendel zag.

Hy riep O Heer!
Wilt mijn gezondheyd geven,
Ik en zal van al mijn leven,
Noyt niet steelen meer,

Ik zal altijd de alderkleinste lappen,
Weer geeven met vlijt,
Ik zal voorwaar,
Niet een klein lapjen,
Trekken door het oog van mijn schaer.

Den Snyder fijn,
die quam weer te geneezen,
Maar men zag wel aan zijn wezen,
Dat hy was vol pijn,
sprak tot zijn vrouw,
Wanneer ik Kleeren snyde,
Zeg het mijn maar gouw,
Dat niet vergeet,
Zegt man peynst op het Vendel,
Als ik sny een kleet.

Dat yder kleet,
Dat den Snyder zou maken,
deeze vrouw past op haer zaken,
Was altijd gereed
eer hy de schaer,
Aen 't Laken zoude steeken,
Riep de vrou hem naer,
Al even gou,
Man denkt gy wel op Vaendel,
Hy sprak ja mijn Vrouw.

Eens by geluk,
Bragt eene Koopman Laken,
Om hem een kleet te maken
Bragt hem 't heele stuk!
sprak meester ziet,
Snyt een kleet na de mode,
spaert het laken niet,
Den snyder fijn,
Dagt hier van moet een lapjen
In het Vendel zijn.

Dat schoone stof,
 Heeft hy dubbelt gevouwen,
 En hy snee daer twee paer mouwen,
 En twee kleetjes of,
 De vrouw die sprak
 man denkt gy wel op 't Vendel,
 Hy antwoorde haer strak,
 Zwyt vrouwtjen ziet,
 daer is van die couleur,
 In het Vendel nog niet.

Zoo heeft dien dief,
 Hem een gantsch kleed gesneden,
 Van boven tot beneden,
 Tot zijn gerief,
 En schoon hy had beloofd,
 niet meer te zullen steelen,
 de roep was van 't gat,
 En dat zijn wijf,
 Hem deed op 't Vendel denken,
 Dat was tijd verdrijf.

Nieuw Liedeken van den Verdugadin.

Stem: Van de valsche Munters.

Rinden blyft een weynig staen,
 'k Heb een klugt u te vertellen, &&&&lon.

Hoe het lestmael is vergaen
 Met een jonge mamoiselle, &&&&lon.
 Die seer fris was en galland,
 Maer heel kleyne van verstand, &&&&tan.

2. Dese maagt was twintig jaar
 En dry dagen oud geworden, &&&&lon
 En niemant en sag naar haer,
 Waerom dat sy altyd knorden,
 Zy dogt midden in 't sagrin,
 Had ik dog een verdugadin &&&&tan

3. 't Meysje woonde by haer nigte
 En het wierd daer onderhouwen, &&&&lon
 en haar lodderlyk gesigt
 staat heel geestig om te trouwen &&&&lon
 maar eylaes het slegt habyt
 Bragt haer herte vol van spijt. &&&&tan

4 Zy ley aen haar nigte voor
 Van een Vergardin te dragen, &&&&lon
 maer men gaf haar geen gehoor,
 Het versoek wierd afgeslagen, &&&&lon
 't Welk dat die maegt soo speet
 dat sy schier haar keel af beet, &&&&tan

5 't meysie liep den heelen dag
 schier al knorren en al byten, &&&&lon
 en als het een Jongman sag
 't stond om in syn kous te schijten
 maer dat bitterlyk sagrin,
 Quam al om die Vergadin, &&&&tan.

6 Ider een die stond versted
 Om haar stuurs en boos gesigte, &&&&lon
 elk die sey marie die quelt
 en men sey het aen haar nigte, &&&&lon
 die aan dees trouwsieke maegt
 straks de reden heeft gevraagt,

7. Nigte sey komt hier marie.

Zegt my d'orsaek van u kwale, &&&&lon
't Is een Vergadin sey sy,
met soo een bedroefde tale, &&&&lon
Houd gy my nog lang daar van
Ik en kryg nog geenen man, &&&&tan.

8 Dese Nigte stond versted
Zey lief gy suld u beklagen, &&&&lon
Waar mee gy u sinnen kweld,
Weet gy wel wat gy wild dragen, lon,
Ja sprak sy seer wel gebekt,
Iets dat alles overtrekt: &&&&tan

9 Nigte seyde zwygt daer van
'k Sal u ses nieuw hemden maken, &&&&lon
Neen sey sy daar med' en kan
Ik nog aan geen man geraten, &&&&lon
Want het geen men niet en siet
En bekoord de Jongmans niet,

10 Hemde slegt of hemde goed
Swart bespot met hondert plekken, &&&&lon
Weet de vergadin die moet
Al die feltery bedekken &&&&lon
Sy maakt dat men noyt en lagt
Met [...]n kalen onderdragt, &&&&tan.

11 Dus en peyst gy op geen geld
Om nieuw Hemden te maken, &&&&lon
Ten is niet dat my kwelt,
Ik moet aen een man geraten, &&&&lon
Koopt my een Sak heel van sey
met een Vergadin daer by, &&&&tan.

12 Daer mee sal ik in de Stad
Ook myn aarsgat konnen drayen, &&&&lon
En als die eens is aen 't gat
Adieu stoppen ende nayen, &&&&lon.
Al zyn d'onderkleeren kael
Zy bedekt dit altermael, &&&&tan.

13 Ja dit overgroote pak
 Die de maagden steek bezwaren, &&&&lon
 Kan daer onder met gemak
 Wonen sonder openbaren, &&&&lon
 Ja sonder dat men iets van
 Dit gezwel bespeuren kan, &&&&tan.

14 Nigte die voldeed haar zin
 Want sy dogt wat sal ik make, &&&&lon
 De kat heeft den drommel in
 Om aen 't vryen te geraken, &&&&lon
 Daerom heeft sy gouw gekogt
 Al dat 't soete kind versogt

15. En soo 't al wat aengedaen
 Zag men haer het hoofd opsteken, &&&&lon
 Dat de jongmans quamen aen
 Om haer van de trouw te spreken, &&&&lon
 Door die schoone Vergardin
 Raeken sy aen een Capiteyn. &&&&tan

16. Oorlof Dochters wie gy zyt
 Als de min u komt te quellen, &&&&lon
 Gy moet u ten selven tydt
 Met een Vergardin aen stellen, &&&&lon
 Want al menig siecke sloor
 Raekt nu aen een man daer door, &&&&tan

Den Vrolyke Minnaer, verandert in een Bachus Vriend.

Stem: *Als 't begint.*

IK had'er een liefde uytverkooren,
 Sy staet in mijn hartje geprent,

Maer ag eylaas nu moet ik hooren,
 Sy verkeerd met een andere vend,
 Ik sal nog in droefheid smoren,
 Want mijn Rosette mijn niet kend.

Zy is een puykje van alle Vrouwen,
 Lonkende oogjes bruyn als git,
 Haar rooder mond om te aanschouwen,
 Haer Tandjes als een Lely wit,
 Haer bloosende Wangen met Kuyltjes gehouwen,
 Haar kevelde kin die heeft een split.
 Haer Neus die is seer net besneden,
 Haer blanke Hals gelijk een Zwaan,
 Sneeu witte handen volmaakt van leden
 Schoonder als Venus of Diaan,
 Mijn Ziels-voogdes gaet van my treden
 Met regt mag ik wel treuren gaen
 Maer wat kan mijn het treuren baten,

Sy wil niet hooren mijn geschrey,
Ik zal mijn Liefje varen laten,
En schyen uyt de vryery,
Vrou venus met haer ondersaten,
Wil ik gaen setten aan een zy.

Wat helpt mijn loopen en het draven,
Dat ik soo dikwils heb gedaen,
De minnaars sijn maar venus slaven,
steeds met sorg en pijn belaan,
Ik wil mijn keel met vreugde laven,
Van de edele Bacchus traan.

Wat sou ik door de min versmagten,
En sijn tot Venus slaaf o neen:
Bacchus wil ik veel liever agten,
Die schenkt sijn Nektar yder een,
Drinken de wijn by dagen en nagten,
Leven in vreugd sonder geweent.

Za lustig laet ons vreugde hanteren,
Eer dat het Bacchus nat verschaeld,
Een glas vijf ses kan ons niet deren,
Laten wy drinken ongefaald,
Eerst voor ons geld dan voor de kleeren,
Als wy dood sijn is 't al betaald.

Gy minnaars als gy gaat uyt vryen,
U zinnen op geen schoonheyd slaat,
Een schoone vrouw heeft veel te lyden,
daerom soekt eer een middelmaat,
Als gy uyt liefde met u beyden,
Wild leven in den egten staat.

Een Nieuw Liedt van een Meysje van Haarlem die Dragonder geworden is.

Stem: *Lon laderette.*

Vrienden luystert na dit Lied
 Wat tot Haarlem is geschied
 Van een Dogter jong en schoone
 Lon laderette falderadela
 Die soo garen getrouwt wou syn
 Maar bleef in pijn.

Dese Dogter wel verstaat
 Kleeden haar in Mans gewaed
 En een hoedje op drie haartjes
 Lon laderette &c.
 Sy gaat in een Herberg ras
 Op het selfde pas.

Doen sprak daer den Officier

Wild gy dienen met plaisier
 Dan sal ik uw vry Monteren
 Lon laderette
 Nog tien ducatonen in uw hand
 Houd u maar constant.

Sy stak dat Geld in haer Tas
 Daer sy mee te vreden was
 En sy dienden den Staat getrouwe
 Lon laderette
 Dat gelijk een braaf Soldaat
 Die den dienst verstaat.

Doe kreeg sy een Kameraat
 Die haar jonk hert wel aanstaet
 En sy ging dit openbaren
 Lon laderette
 Dat sy nog reyne Maget was
 Op het selfde pas.

Desen quant was heel bedugt
 Over dese rare klugt
 En sy paarden daar te samen
 Lon laderette
 Tot dat dese Maget reyn
 Kreeg een kindje kleyn.

Dese Stad kwam vol gerugt
 Over dese rare klugt
 En den Officier getrouwe
 Lon laderette
 Die ontsloeg haar van den dienst
 Op het onversienst.

Nu raad ik al de Meysjes fijn
 Die nu geen Kloppies willen sijn
 En als u niemand komt vragen!
 Kwispel de kwaspel robbe dobbe dob
 Wild maar voor dragonder gaan
 Gelijk ik heb gedaan.

Een vermakelyk Meylied.***Stemme: Van Vrouw Venus Velden.***

Lestmaal in de koele Meye
 Ging 'k op mijn gemak
 met een pijp Tabak
 In het Vogels getier
 en op mijn pleijsier
 en wat ik daar sag
 In het kriecken van den dag: fa la &c.
     Het Haantje dat kraayde so soete:
 Het Visje sprong bly:
 Al in de Mey
 en mijn hert verheugt
 In de jonge Jeugt
 Ik was verblijd:
 In de lieve Meyetijd: fa la: &c.
     en de Koeytjes al in de weyden:
 en de Kalfjes goet
 Huppelen-soet
 de Kraay riep al spaar
 Met een groot gebaar
 den exter klapt
 met een groot geklag, fa la &c.
     De mosjes al in de boomen
 Tot haar gerief
 Riepen dief
 en de swaalfjes vlogen met groot geweld:
 en den Oyevaar
 Met een groot gevaar

Fa la la: &c.

En ik heb daar wat gaan rusten
Verblyde my
Al in de mey
en ik loofden den Schepper
met groote vreugt
die ons hier geeft
Aansiet al wat'er leeft: &c.

Ik heb daar wat gaan vissen
met een groot verlang
Op hoop van vang
maar ik spilde mijn tijd
met groot verslijt
Vangt twee Visjes hier
om te braden by het vier, fa la &c.

Het heeft mijn daar verdrotten
en ik visten siet
maar vangden niet
Ik ben weer opgestaan
en heen gegaan
en dagt wel siet
en ik vang tog niet: fa la &c.

Ik ging weer Stadwaarts treden
Soeyden my voort
Soo dat behoord
en ik overdagt
Wat ik hadde gesien
dit wel aansiet
en ik maak er van dit Lied fa la &c.

Een Nieuw en een Aangenaam Mey-Lied; tot vreugt voor de Jonge Jeugt.

Stemme: *Van het Trommelken van snaren.*

DEn aangenamen tyden, van den soeten Mey,
Die komt nu bey;
Men ziet de Velden groeyen,
De Schapen ende Koeyen,
Ziet men in de Wey,
Al de Vogelen bley.

Door Febus zoete stralen, ziet met al 't kruyt,
Nu seer jeugdig spruyt,
En Flora doet de Blommen,
Weer uyt de aarden kommen,
't Nagtegaeltje fluydt,
Met een soet geluyt.

Den Herder hoort men speelen, op sijn moezelken soet,
Met een bley gemoed,
De Herderinnen zingen,
Men ziet de Lammers springen,
Alles wort gevoedt,
Door den Mey is zoet.

Diana maakt haar vaardig, om te gaan ter jagt,
Met een groote pragt,
De Vogels altemale,
Zingen met zoete tale,
Schier den halve nagt,
Met een groote kragt.

De bossen en de Velden, staan in volle jeugt,
't Geen ons hert verheugd,
De Vogels op de Boomen,
En Vissen in de stroomen,
Alles is vol vreugt,

't Doet ons hert selfs deugdt.

Nu ziet men de Bloemmisten, in hun besten tijdt,
Om te zijn verblydt,
Maar al daar zy op roemen,
En zijn maar teere bloemen,
Die zy 't hunder spijt,
Haast geraeken kwydt.

Men ziet de wyngaert bloejen, in den Mey soet,
't Welk ons vreugt aan doet
Wilt de oude Wijn uytdrinken,
Eer zy blyft liggen stinken,
Want den over vloet,
Die sal worden goet.

Den Landman is vol vreugden mits hy 't koren ziet,
Nu zeer jeugdig schiet,
Het graan dat scheen verdronken,
Ziet men nu al staan pronken,
Zoo schoon als een riet,
Maakt dan geen verdriet

Men ziet de groene velden, als een groen tapyt,
Staan in dezen tyd,
Het velt schijnt als geperelt,
De mooiste zaak der werelt,
Ider blad zeer gou,
Staat vol meysen dou.

Den boer besorgt de vrugten, met zijn arrebeyd,
Nu op deze tijdt,
Voor al die steedse Jonkers,
En al die luye pronckers,
Werkt hy dag en nagt,
Met een groote kragt.

Nog prys ik 't boereleven boven dat van 't stee,
Ook de boeren mee,
Den boer komt ons te spyzen,
Kapoenen en Patrysen,

Boters Eyers mee,
 Brengt hy naar die stee.
 Komt wilt den Schepper love, die 't alles geeft,
 Wat[er] roert en leeft,
 Looft Godt [...]y genugten,
 Weest dankba[ar v]oor de vrugten,
 En het jeugdig gras,
 Met het Boom gewas.

Een Lieffelyke zoet-gezuykerde en aangename Vryagie, tusschen een verliefde Jongman en Dogter.

Stemme: Leertze van den zanger.

ANna-Margrietjen,
 Gy zijt een zoet Kind, Kind, Kind,
 Anna Margrietjen gy zijt een zoet Kind,
 Gy zijt zeer leden-ryk,

En ook zeer zeden-ryk,
Ey Viva, a La, La, gy zoete Kind.

2. Anna-Margrietjen,
Gy word zeer bemind, mind, mind,
Anna-Magrietjen gy word z[eer be]mind,
Gy en hebt niet een let,
Of 't is al even net,
Ey, Viva, a La, La, gy zoete Kind.

3. Anna Margrietjen,
Ik ben niet verblind, blind, blind,
Anna Margrietjen, ik ben niet verblind,
Want u zoet haartjen blond
En uwe borstjens rond,
Ey Viva, a La, La, gy zoete Kind.

4. Anna-Margrietjen,
Ik ben wel gesint, sint, sint,
Anna-margrietjen, ik ben wel gesint,
Want uwe lipkens root,
En uw zoet halsken bloot,
Ey, viva, a la, la, gy zoete kind.

5 Anna margrietjen,
U gank is gezwint, zwint, zwint,
Anna-margrietjen u gank is gezwint,
Gy hebt een zoeten trap,
En al u leden knap,
Ey, viva, a la la, gy zoete kind.

6 Anna-margrietjen,
U oogen vol blink, blink, blink,
Anna-margrietjen u oogen vol blink,
Hebben mijn hart ontrust,
Zoo gy mijn vlam maar blust,
Ey, viva, a la, la, gy zoete slink.

7. Anna-Magrietjen,
U stemme vol klank, klank, klank,
Anna-Magrietjen u stemme vol klank,

U zank vol zoet accoort,
 Die heeft mijn hert doorboort:
 Ey, viva, a la, la, u zoet gezank.

8. Anna magrietjen,

U tanden zeer [...]
 Anna-Mag[rietjen, u] tanden zeer wit,
 Die staan u wonder schoon,
 Ach mogt ik tot een loon,
 Ey, viva, a la, la, soenen dit lit,

9. Anna-magrietjen,

Ik Wensch tot besluyt, sluyt, sluyt,
 Anna-magrietjen ik wensch tot besluyt,
 Als dat wy (ik en gy,
 Trouwden) dan was ik bly:
 Ey, viva, a la, la, mijn lieve bruyt.

10 Jongman gepresen,

Mijn hart is geraakt, raakt, raakt:
 Jongman geprezen mijn Hart is geraakt
 Als gy het stuk maar meent:
 Mijn trouw wort u verleent:
 Ey, viva a la, la, mijn hart ook blaak.

11. Uw zoete woorden:

Beweegden mijn zin, zin, zin:
 Uw zoete woorden beweegden mijn zin,
 Ik wil van stonden aan:
 Met u ten trouwen gaan,
 Ey, viva, a la, la, bruygom vol min.

12. Anna-magrietjen:

Ik ben nu vol vreugt, vreugt, vreugt,
 Anna margrietjen ik ben nu vol vreugt:
 Ik kies u voor mijn wijf:
 En ik schenk u mijn lijf:
 Ey, viva, a la, la: in eer en deugt.

Een aardige Klugt voorgevallen by het Frans leger in Duytsland.

Stemme: Van den Kwakzalver.

KOmt Vrienden luystert na dit Lied,
't Is by 't Franse Leger korts geschiet
De zaak is weerd te zijn beschreven,
Dat dat een Duytse Vrouw heeft bedreven
Een Fransman gram, haer tegen quam,
Hoord hoe sy hem syn peerd af nam.

Dees vrou die vlugte met een beurs met geld,
Gemoed een Ruyter al op het veld,
Die sprak haar aan in zyn Franse tale,
Quette la Bourse u geld altemale,
De vrouw voorstelt, Sey ik heb geen gelt
de Ruyter zwoer met een groot geweld,
Terstond trok hy zijn Sabel bloot,

de Vrouw verschrikt sy was in nood
 Als sy hem hoorden vloeken en snoeven,
 En haar gedreygt den kop af te houwen,
 Met zijn blank stael, Swoer in zijn taal,
 't Was mor en saker hy was brutaal.

de Vrouw die sag dat het moeste zyn,
 Sy smheet haar beurse met 't geld vol pyn,
 In 't water ras en sey wilt het zoeken,
 den Ruyter die begon weer te vloeken,
 Hy sprong te voet, Sogt metter spoet,
 Maar hoord eens wat de vrouw dan doet.

Terwijl den ruyter sogt naar het geld
 Heeft haar de vrouw te peerden gesteld,
 den ruyter die haer te peerden sag springen
 die riep ik sal u om het leven brengen,
 Al met dit zweert, Of geeft my mijn peert
 Maer de vrouw heeft haer terstont geweert

Sy antwoorde soo geeft mijn som,
 Of nooyt geef ik u peerd weerom,
 En sy spand een Pistool wel ter keure,
 En sey ruyter dat gaet'er deure,
 Leg af mijn geld, Of met geweld,
 Ik sal u doorschieten op het Veld.

Den Ruyter zag dat zy was gestoort,
 Ley het gelt af sonder een woort,
 En zey *Pardon Madame Allemande*,
 zy zey Fransman marcheert uyt den lande
 Vertrekt maar guyt, Zonder geluyt,
 Of ik doorschiet u door u huyd.

Den Ruyter knielden voor haer in 't zant
 Bad om pardon met den hoed in de hand,
Rend mon Cheval je vous prie macherre,
 Zy zei Fransman vertrekt want ik zwiere
 Dat ik u schiet, Zo gy niet vlied,
 Van het peerd nog geld en krijgt gy niet.

Zy joeg hem voort die losen quant.
 Met de pistolen al in de handt,
 denk eens hoe dat den Ruyter moest loeren
 als hy sijn peert van een vrouw zag voeren
 Zy nam haar gelt, Dat daar lag op 't velt.
 Reed zo naar huys als een heldt.

Zy quam naar huys met 't peerd en gelt
 En heeft haar avontuur vertelt.
 Doen zy de zaal van 't peert zoude trekken
 Quam zy daer een goudbeurs't ontdekken
 Deeze boerin, was bly van zin,
 Daar staken vyftig pistolen in.

Als nu den Ruyter in het Leger quam,
 En men zijn Avontuur vernam,
 Men heeft hem door de riemen doen danse,
 Een *minuet a la mode de France*.
 Zijn gelt al quyt, Hoorden t verwijdt,
 Daar toe nog slagen ist niet een spijd.

Voor het lesten dan Ruyters al wie gy zyt
 U wel van Duytse Vrouwen meyd,
 Wagt u altijd van sulke pilaste,
 Want siet den Koning betaalt, u gagie,
 Pluymt den vyand, Ten allen kant,
 Want voor een Ruyter dat is geen schand.

Een Liedt van den Berugten Agtkanten Boer.

Op een aangename Voys.

EYlaas ik mag met regt wel zeggen,
 Wanneer mijn kruikje te water gaat,
 En al mijn stukjes blijven daar leggen,
 Zoo gaat het met mijn levens-draat,

En dat al door mijn weeldrig leven,
 Om mijn dievereye te plegen,
 Al hoe menigmaal heb ik ontsnapt,
 Al evenwel hebben ze mijn gevat.

Ik leefde als de grootste Heeren,
 Ik had alles wat ik bedenken kon,
 Zoo wel van mont-kost als van kleeren
 Daar by hiel ik mijn even trots,
 Wat had ik verscheyde malen,
 Drie vier knegts agter mijn dwalen,
 En daar toe had ik tot de min,
 Verscheyde Juffertjes na mijn zin.

Nu heb ik van al mijn weeldrig leven,
 Nog nooit meer vermaak gehad,
 Als gy my laatste liefje verheven,
 Die nu tot Rotterdam zit in 't gat,
 Al in 't Spinhuis is zy der gesteken
 Alwaar mijn hart schijnt van te breken
 Als ik maar denk zy is in ly
 En dat ik'er niet mag komen by.

Zy was dien dag zoo ongerustig
 Als wy quamen tot Rotterdam
 Zy zey mijn liefje laat ons dog vlugte
 Zy zey mijn alderliefste Lam,
 Wie weet wat ons nog zal genaken
 Laat ons te zame wat voortgang make
 Vertrekke alleine op staande voet
 Eer dat 't ons beyde nog treuren doet.

Ik zey mijn liefje van deezen avond
 Zoo zullen wy slapen in dees stad
 en morgen vroeg als 't wort schoon dage
 Zoo zullen wy trekken op een pat
 Zoo liet zy haar van mijn gezeggen
 Wy gingen te zame wat vroegjes legge
 Wy waren pas na bed gegaen

Of Schout en Dienders quamen aan.

Ik hoorde zulke gestommel beneden
En dat quam zoo na boven toe
De schrik ontzette mijn door mijn leden
Ik sprong de bedde uyt metter spoet
Al evenwel moest ik mijn liefje verlaten
Ik spronger de venster uyt op de straten
In mijn onderkleeren en barrevoet
Een mus op mijn hoofd in plaets van een hoet.

Toen ben ik daar wel een paar uren,
Barvoets over de straat gegaan,
Alwaar ik mijn liefje zag zonder treuren
Treurig al na 't Spinhuis gaan,
alwaar ik mijn leifje zag zonder verblyde
Treurig al na 't gevangenhuis leyden,
Het waar voor myn soo groote smert,
't Ging in 't binnenste van myn hert.

Toe stond ik daar wel heel verlegen,
Ik wist niet waar ik gaan zou,
Had ik myn liefje maar mee gekregen,
Dan zoo waar 't voor myn geen rouw,
Al evenwel moest ik het hazepat zoeken
ik kreeg hier [ee]n wames en daer een brok
Van de eene paar kouze,
Van d'ander een paar schoen,
Zoo gink ik myn over de Heyden spoen.

Zoo heb ik Rotterdam verlaten,
Ik quam tot Utrekt in de stad,
Hier en daar op andere straten,
Al evenwel hebben zy mijn gevat,
Zoo dat ik weet dat ik moet sterven,
Ag mogt mijn liefje mijn goet maar erven:
zy heeft mijn geraden met goed fatsoen,
gelijk een vrou haer man kan doen.

Ag was mijn liefje maer hier ter stede
 Van alles wat ik bedenken kan,
 En ook mijn knegt en dienaars meden,
 Die voortgaan haren ouwen gang,
 Indien zy haar niet wilden bekeeren,
 Een braven galg met stroppen leeren,
 En alles wat daar nog by past,
 't Is alles vry en onbelast.

Eer ik mijn testament wou buygen,
 En dat tot mijne nedrigheyt,
 Zoo roep ik duyzend tot getuygen,
 Eer dat ik van de Werelt scheyt,
 En dat ik u nog zou verklaren,
 Hoe 't in 't eynde met my is vervaren,
 Het Testament leyt aan mijn Broer
 Onderteykent van den Agtkanten Boer

Een Nieuw lied van een half gehangen Koopmans Soon, die syn geld met suypen en hoereren doorbragt.

Stem: Al wat men doet men kan geen Juffers &c.

EEn wonder stuk dat moet ik u verhalen,
 Geschied al binnen in de Stad Parijs:
 Een Spiegel van de Kinders te samen,
 Hoe dat se haar dragen deugtsaam en ook wijs,
 In Godes vreese, haar tyd besteeden,
 Tot vreugt van Ouders al,
 En Vrienden lief getal.

Een Koopman magtig ende rijk van staten,
 Gezegend met een eenig frissen Soon,

Had veel Land en Huysen in alle straten,
En veel Dienstboden daar toe ook seer vroom,
Soo dat dien Heere, Wat hy begeerde,
Kost hebben met der spoet,
Al wat hy keurden goed.

Zijn Zoon liet hy op voeden daar seer pragtig,
Zoo als het over een quam met syn staat,
En gaf hem geldt en alles was hy magtig,
Zoo als het met de Ryke lieden gaat,
Hy kon verteeren, Geen geld ontberen,
Elk sprak hem na de mond,
Zoo als gy denken kond.

Den Vader die steeds op syn Koopmanschappen
sloeg weynig agt op desen Zoon zijn gang,
Zoo dat hy alles wat hy wilde vatten,
Verdommineerden al het goed eerlang,
Den Vader droevig, En seer mismoedig,
Begon doe wel te sien,
Wat dat daar sou geschien.

Hy zocht met woorden zijn Zoon te bekeeren,
Maar 't was og lacie al te laat bedagt,
Hy wou niet doen na 't Vaders goet begeren,
Maar wandelt in zijn weg soo dag en nagt,
Soo dat hy pragtig, Leefden seer magtig,
Tot 't Vaders groot verdriet,
Soo als 't vervolg bediet.

De Vader sag dat hy niet konde winnen,
En dat zijn dagen soo vast gingen heen,
Bedogt wat hy nu zoude gaan beginnen,
Verkogt sijn goet maar hiel een Huys alleen,
Maakt dat zijn erve, Als hy ging sterve,
Dat niet verkoopen kon,
Al was 't een groote zom.

Op zijn Zoons slaap kamer wilt hier wel opmerken,
Was een Balk en die was seer groot,

Die liet hy uythollen sonder bemerken,
 Terwijl zijn Zoon vast dommineerde bloot,
 En dat seer spoedig, Na zijn wens goedig,
 En stapelt die vol gelt, En dat al ongetelt,

En liet aan een dunne deel een ring doe maken,
 En spijkert dat lossies van onderen vast,
 En schrijft een Brief op dat hy sou geraken,
 In handen van zijn Zoon die wilden gast,
 Als hy sou sterven, En hy kon erven
 Wat dat hy had gedaan
 Eer hy wou sterven gaan.

Sy in dien Brief O Zoon als het moet wesen,
 Gy luystert niet na 't Vaderlijk vermaan:
 Zoo let hier op als gy den Brief sult lesen,
 En gy u goet dan alles hebt verdaan:
 Hier by den Brieve, Leyt tot u gerieve
 Een strop voor uwen Hals
 Voor uw wegen seer vals.

Wilt u op hangen aan dees ring seer spoedig,
 Die ik hier heb gemaakt met grooten vlijt:
 Dewijl gy niet luystert na mijn zeggen goedig
 Maar gaat u gang en goede paden mijt:
 Als u goet magtig: doorgebracht pragtig
 Met Hoeren groot getal
 die u brogten ten val.

Hy eenige weken na 't Vaders overlyden:
 Soekt alle kasten en de kisten door:
 Of hy geen gelt meer vond om mee te ryden:
 dewijl het alles was gebracht soo door:
 Om na zijn sinnen: Weer te beginnen
 Te leven op die voet
 Gelijk een Ligtmis doet.

Hy vind den brief door 's Vaders hand geschreven:
 En leest hem daar geheel en alles door,
 En siet de laatste les aan hem gegeven:

't Gemoed ontwaakt en alles komt hem voor:
 Hoe dat hy nader: Zijn dooden vader
 Veel droefheyd aangedaan
 Tegen zijn goed vermaan

Sa sijt hy nu is 't op wat sal ik maken:
 Mijn Vaders laatste les dient nu bestaan
 Hy hangt hem op om dat de dood sou snaken:
 En heeft de strop soo aan den ring gedaan:
 Maar sonder bouwen: de spijkers niet houwen
 Hy vald met groot geweld
 Begraven onder 't geld.

Hy seer ontsteld dat hy siet soo veel gelde:
 daar hy onder begraven ley seer groot:
 dankt God dat hy de doot niet meer en telde:
 Maar was nu ook geholpen uyt de nood:
 Wierd doe deugtsame: Naar goed betamen:
 En storf vroom ende Rijk
 Tot troost van vriend gelijk.

***Rouw-klacht gemaakt over de dood van zyn Vorstelyke Doorluchtigheyt
 Carel Edzard, Vorst van Oostvriesland &c. &c. &c.***

Alwaer nu den Koning van Pruysen als rechte Erfgenaem van komt te wesen, nadien dat daer geen Mannelyke erven van den Overleden Vorst zijn nagebleven, zoo komt het zijn Koninklijke Majesteyt toe, om dat Landschap te regeeren, en heeft aldus op den 8 Juny 1744. door

geheel Oostvriesland op alle Kerken Deuren zijn Koninklijke Placcaten aen doen plakken, met een goet bewijs om by dat Landschap zijn goede rechten te laten blijven, waer door ook op den selfde Sondag zijnde den 8 Juny in al de Kerken, door gants Oostvriesland voor zijn Koninklijke Majesteyt een Gebed gedaen is, &c.

Voys: *Ik leg gestadig heele Nachten.*

Men hoort niet als van oorlog roepen
 En over al marsceren troepen;
 In Oost en West en Zuyd en Noord:
 Europa is als in rumoeren,
 Daer gaet men al ten oorlog voeren,
 Soo men aen alle kanten hoort.

Oostvriesland scheen in rust te leven,
 Men hoorde geen verschil meer zweven,
 't Was alles daer in stille vree:
 Maer nu ach laes nu is daer weenen!
 Want siet haer Heer en Vorst is heenen,
 En is gestorven nu ter stee.

Een Vorst in 't bloeyen van zijn jaren,
 Die moet ook meede met bezwaren,
 De weg van alle vlees betreen:
 Dus spaert de dood geen Potentaten,
 Hoe hoog in rang hoe groot van staten,
 Hy gaet'er al mee sleepen heen.

Wat baerd de dood al ongenuchten,
 Dat nu eylaes meenig doet suchten,
 Oostvriesland maekt een groote rouw!
 Nu zy haer Vorst hebben verlooren,
 Een stam uyt Vorsten bloed gebooren,

Een Herder voor haer Land getrouw.

Zy moeten haer nu gaen begeven,
En als onderdaen gehoorsaem leven,
Onder de Pruyselijke Held:
Die sal haer Landschap haest regeeren,
In korten tijd na zijn begeeren,
Een yeder vreest voor zijn geweld.

Hy belooft het Land zijn regt te houden
Maer veel die hem doch niet betrouwen,
Schoon hy haer vriendelijk komt aen:
Dus baerd de dood maer ongenugten,
Hoe menig Oostvries gaet al vlugten,
Die onder Pruysen niet wil staen.

Embden raakt door de dood in roeren,
't Geregt wil Pruys' zijn wapens voeren,
Nu den Vorst overleden is:
Sy dogten soo na haer behagen
De stad aen Pruysen op te dragen,
Siet haar reekening is mis.

De dood kan nog veel questie baren
Van bloedvergieten strijdsgevaren,
En menig is hier van ontsteld:
Want siet ons Edele kloeke Staten
Die sullen Embden ook niet verlaten,
Voor dat sy hebben 't verschote geld.

Oostvriesland is vol druk bevangen,
En de Vorstin met rouw behangen,
Over de waarde Vorst zijn dood:
Men siet daar groote rouwe dragen,
De klokken luyden alle dagen,
't Is al bedroeft kleyn ende groot.

Maar al het treuren kan niet baten,
Wy moeten al het aards verlaten,
Wanneer de dood ons komt bespien:
men wenst elkander in den Hemel,
Onder het Engels soet gewemel,
met vreugden wederom te sien.

***Het bekendmaken van een Bode, aan den Koning van Spanjen,
brengende tyding van de Zeeslag, geschied voor Toulon, tusschen de
Engelsche, Spaansche en fransche Vlooten.***

Stem: leerdse van den Zanger.

Koning van Spanjen.

Welkom Bode van de Ree,
Segt mijn wat nieuws is op de Zee,
Is den Admiraal Matthews nog niet geweken,
Komt segt wat dat'er aan mankeert,
Of hebben sy haer nog kloek verweerd
Wild maar vrymoedig spreken,
Swijgt niet voor my,
Wild maar vrymoedig spreken.

Bode.

Met verlof dan Edel Majesteyt,
Ik sal verhalen van den strijd,
Voor eerst quam ons contrarie wind te krenken,
Doen moesten wy wijken van de Zee,
En sogten na een goede Ree;
Gelijk gy wel kund denken:

(Koning)

Hoe ging het voord?
Mijn moed begint te sinken.

Bode.

Soo dra de wind was na ons sin,
Soo liepen wy weer ter Zeewaard in:
Wy hebben de Britse Vloot verstrooyd gevonden;
Daer geschiede op den selven dag,
Van weder sy een dapper slag,
Wy schoten twee te gronde:

(Koning)

Vlugten sy niet?
Wild my het al verkonden.

Bode.

Des anderdaegs hier wel op let,
Doen waer ons heele Vloot beset;
Wy wisten ons te keeren of te wenden,
Ons vyand quam van alle kant,
Sy kregen ook de overhand:
Het was voor ons elende!
Door zware rook,
Wy geen vyand en kenden.

Koning

Och! och! ik beef van het verhael,
Waer was den Fransen Generael?
Kon die mijn schepen niet verdiffenderen?
Wel aen komt segt mijn op dit pas,
Hoe dat het daar gelegen was,
Of dorst hy hem niet verweeren?
Ik zweer by mijn Kroon;
Ik sal hem anders leeren.

Bode.

Neen Koning hy heeft hem wel geweert
Hy is tot'er dood toe geblesseerd,
U Admiraals schepen die zijn gesonken:
Nog vier daer by in korten tijd,
En elf gevangen in den strijd,
En veel volk is verdrongen,
Door het Geschut,
Was d'Zee vol vlam en vonken.

Koning

Wat droefheyd hoor ik en wat spijt,
Ben ik so veel schoone Schepen quyt?
Segt mijn waer is de rest dan heen gaan vlugten?
Of zijn sy bleven op de Zee,

Gy brengt een slegte tijding mee,
 Dat my eylaes doet sugten,
 Ik barst van spijt,
 Door sulken gerugte.

De Bode spreekt tot een besluit.

Koning ik weet niet voor gewis
 Waer dat de rest gebleven is:
 Sy sijn verjaagt door kragt van haer vyanden,
 Die bleven meester op de Zee;
 Koning steld u gemoed te vree,
 Ten is een Vorst geen schande
 Schoon hy verliest,
 De winst is weer voor hande.

Het Franse Beleg in Vlaenderen en de belegering van Yperen door deselve &c. &c. &c.

Stemme: Wat is de liefde blind, &c.

*W*At droefheyd en verdriet,
 Word ons eylaes bedied,
 Door de Courant,
 Uyt Vlaenderen en Braband:
 daer men niet hoort als van een Oorlogs-brand
 Het schijnt 's Werelds Toneel,
 Dat is in roer door twisten en krakeel,
 Dat daer o schromen,
 Geen vree kan komen:
 Den strijd van alle kant,
 Die neemt de overhand.

Vlaenderen soo men hoort,
 Werd in sijn rust gestoort,
 De Franse magt,
 Belegert daer met kragt,
 Veel steden, vlekken, forten onbedagt:
 Hy heeft door sijn beleg,
 Ras Kortrijk en meer andere vlekken weg:
 De stad van Meenen,
 Moest ook met eenen,
 Capitleeren gaen,
 Sonder veel tegenstaen.

Op 't Fort de Knok die Schans,
 Waegden hy ook een kans:
 Om die tot buyt te krijgen door verraet,
 Dog haer voornemen dat was al te laet:
 Het Garnisoen aldaer,
 Dat wierd den vyand nog in tijds gewaer:
 Zy lieten ruysen,
 De water-sluysen,
 En deden schoot op schoot,
 Veel Fransen bleven dood.

Zy vlugten weg met schand,
 Na Yperen playsant:
 Maekten aldaer, trancheen, loopgraven klaer:

Om soo de Stad te brengen in gevaer:
 Groot en kleyn battery,
 Maekten zy daer van alle kanten by;
 Door Konings order,
 Eysten zy vorder,
 De stad van Yperen schoon,
 Onder de franse Kroon.

Den kloeken Gouverneur,
 Quam dit raport te veur:
 Soo gy hier hoord,
 Dat zijn gemoed verstoord,
 En hy maekte met den Commandant accoord:
 Dat zy de stad tot schand,
 Niet souden geven in de vyands hand:
 Maer liever vegten,
 Als kloeke knegten,
 Tot dat de laetste man,
 Hem niet meer weeren kan.

In Juny seventien,
 Men sal het u bedien;
 De vyands magt, Begon met groote kragt,
 Te spelen met Kanon den heele nagt:
 Omtrent ten elf uur:
 Was door 't geschut de Lugt vol vlam en vuur;
 De Franse kragtig,
 Met volk magtig,
 Die avanseerden voort,
 Voor Diksmuyder Poort.

Daar sy storms-gewin,
 Namen twee Wagten in:
 Den eene hoort, Kapitleerden voord:
 Den ander met bedwang sonder accoord:
 Die deed haer tegenstand,
 Tog raakten door de Fransen overmand;
 Storms aanvallen,

Kreeg Stad en Wallen,
Men bombardeerde sterk,
Al op het Hoornwerk.
Men sag het Garnisoen,
Ook eenen Uytval doen,
Op den vyand, Daer sy hebben vermant
Twee Batteryen met Kanon beplant,
En op den selfden tijd,
Raekten de Fransen ook veel volk quyt:
Sonder nadenken,
Dat deed haar krenken,
Door 't springen van een Mijn,
Veel dood gebleven sijn.
Schoon dat sy den vyand
Deden veel tegenstand,
Met moeyte zwaer, Sag men ten laetste daar,
Hun al raken in een doodsgevaer:
Men kon 't niet wederstaan,
Daer was geen rust om naar het bed te gaan:
Men moest oppassen,
Voor het verrassen,
Daer wierd veel klagten aan,
Den Gouverneur gedaen.
Dat desen Held getrouw,
Kappitteleren souw:
Eer den vyand, Nog kreeg de overhand,
Waer door de Stad mogt raken in de brand:
Soo was een groot geschrey,
In al de straten van de Burgerey:
Iders begeeren,
Was accorderen,
Men liet de Chamade slaen,
[Te]gens het overgaen.
[Da]er was een goed accoord
Eer [me]n opende de Poord:

Hoe 't Garnisoen, Sijn uyttocht soude doen,
 Tot eerbaarheyd om na Breda te spoen:
 Men leest in de Courand,
 Drie duysend doode van de Franse kand:
 Hondert Soldaten,
 Van onse Staten,
 Die door vyands geweld
 Ook zijn ter neer geveld.
 Het Garnisoen trok uit,
 Met trommel ende Fluyt,
 Tot haar begeer, Boven het Zijdgeweer,
 Trokken sy uit de Stad met groote Eer,
 De Vaendels uitgespreyd,
 Tot een bewijsing van haer dapperheid,
 Kanon, Mortieren,
 Na Krijgs manieren,
 Kregen sy tot een prijs,
 Nog mede op de reys.

Een nieuw lied, gecompenseerd op dese tegenwoordigen tyd, Die menig doet vresen voor den Stryd.

Stem: Liefste Kofnijng van myn hert.

Wie ontrust ons Nederland,
 Het schijnt de Wereld raakt in roere
 Terwijl men hoord aan alle kand,
 Hoe jeder Vorst leid op zijn loeren,
 En zy maken hen al bereid,
 Door het vrezen van den Strijd.
 Vrankrijk met een groot geweld,

Wil het Boheemze Rijk doen beven,
Om dat nu zo menig held,
van hem is geraakt om 't leven,
Door de Koningin haar magt,
Zo menig ter dood gebragt.

Ziet den Keizer in dees tijd,
Die zou wel de vree begeeren,
Want hy is zijn Land meest kwijd,
Kon hy nu maar accorderen,
Met de Ongaarse Koningin,
Ik weet het was wel na zijn zin.

Maar de Koningin valjant,
Heeft den Keyser weer geschreven,
Dat sy hem geen stad of Land
Onder sijn gehoor wou geven,
Men laat weten of dit Verbond,
De Frans en Beyerse Raad aan stond.

Waar op Vrankrijk als verwoed,
Dese stem niet wil toegeven,
Maar doet weten met'er spoet,
Schoon daar veel sijn dood gebleven,
Dat hy dit Vredens-Tractaat
Van hem niet gescheiden laat.

Daar op houd Pruissen hem bereid,
En sijn Legermagt te Velde,
Het schijnd hy wil weer in den Strijd,
Om sijn Vyand te vergelden,
In Over-Yssel so men ziet,
Betrouwt men hem ten minsten niet.

Maar de Staten van ons Land,
Om geen Vyand te betrouwen,
Hebben aan de Drentse kant
Twee drie Schansen laten bouwen,
En grof Kanon daar op geplant,
Tot een schrik voor den Vyand.

Schoon dat Holland hem houd stil,
 De Leeuw sal sijn Thuyn niet wijken,
 Hy ziet wat zijn Vyand doen wil,
 Eer hy zijn dapperheid laat blijken,
 Schoon dat men hem dreygt bezwaard,
 Daar voor is hy niet vervaard.

Zoo maakt ieder hem bereyd,
 Als meede de Vorst van Groot-Brittanje
 Die brengt weer een volle strijd,
 Van Oorlogs-Schepen tegen Spanje,
 Wel voorzien met kruyd en lood,
 Daar hy hem te gast nood.

Door den strijd aan alle zy,
 Siet men veel Kooplieden treuren,
 Want haar Waren sijn niet vry,
 Om over de Zee te stuurén,
 Zoo dat ieder op dit pas,
 Wel wenscht dat het Vrede was.

Vryers Minne-klacht, over de schoonheit van zyn Rosette.

Stemme; *Van toerloerette.*

IK weet een Meysje pertinent,
 Zy staet in mijn hert geprent,
 En haer naem die is Rosette,
 Toerloerette, toerloerette,
 Och wat schoon Rosette.
 Als ik haer sien over de straet,
 Toont sy my een bly gelaet,

Van gang soo is sy heel adrette,
 Toerloerette, toerloerette,
 Och wat schoon Rosette.

Het voorhoofd als een pronk altaer,
 Blond gekrult soo is het hayr,
 Zy heeft twee bruyne ogen gelyk een gette,
 Toerloerette, toerloerette,
 Och wat schoon Rosette.

En als ik sie haer lief gesicht,
 Dan soo word mijn hert verlicht,
 Haer Neus en Mondjen is heel nette,
 Toerloerette, toerloerette,
 Och wat schoon bruynette.

Zy heeft een hals lelie wit,
 In haer Kin is eenen split,
 Zy is niet te mager of niet te vette,
 Toerloerette, toerloerette,
 Och wat een schoon Rosette.

Aen haer lijf is niet een lid,
 Dat het Meysje qualijk sit,
 Zy is dun van middel en dik van titte,
 Toerloerette, toerloerette,
 Och wat schoon Rosette.

Haer gatjen gelijk een klok,
 Schoon zy draegt een hoepelrok:
 Rond van heupen dat maekt haer nette:
 Toerloerette, toerloerette,
 Och wat schoon bruynette.

Ik wensch dat ik het Meysje nouw,
 Haest mach krygen tot mijn Vrouw,
 En dat wy even door trouwe nette,

Toerloerette, toerloerette,
Ik met mijn Rosette.

Een Nieuw Lied Gecomposeerd op het verkoopen van de Boekjes.

Stem: *Dat is raer, dat is raer, let op den &c.*

LUystert omstanders al,
Wat ik verhalen sal:
Myn naem is Kees en daer by Root,
Met kool win ik het meest myn brood,
Want siet, verdriet,
't Is al de waarheyd niet.
Ik hoor veel praetjes aen,
Als ik op de Markt staen:
Veel sonder geld en geen fatsoen,

Die seggen 't is om geld te doen,
Dat 's waer, en klaer;
Daerom koom ik hier maer.
Ik krijg ook veel bekijk,
Van Armen van Rijk:
En als zy dan in 't ronde staen,
Dan prijs ik haer myn Boekjes aen;
't Is vreugt, voor d'jeugt,
De zang een mensch verheugt.
Voor eerst seg ik sie daer,
Het is een stuyver maer.
't Is beter koop als Labberdaen,
Daer hoeft geen Boter by te staen,
't Is waer en raer;
Voor een stuyver te gaer.
't Is voor Kinders gewin,
Want zy leesen graeg daer in:
Gy Ouders op geen stuyver siet,
Twee blanken shade is het niet:
Koop hier, papier,
Voor u Kinders pleysier.
Gy hebt Liedjes by malkaer,
Tot zeven agt te gaer:
En of'er een mankeerd gewis,
Het ander Lied weer langer is:
't Is waer, zie daer;
En ziet mijn Boekjes naer.
Als daer een Lied staet in,
Dat niet is na u zin,
Of dat gy denkt dat leugens zyn,
Als gy een Boekje koop van myn,

Wat 's dat, een blad,
Daer veegt dan mee u gat.

Ik maek Liedjes uyt myn hoofd,
Die niet al gelooft:
Ik trekker veel uyt de Courant,
Van strijd ter Zee of ook te Land,
Van strijd, en nijd,
Maek ik mijn Boekjes quijd.

[Ik] breng Oorlog Liedjes voor,
Tot yeder zijn gehoor:
En diese dan met aen en staen,
Die mag van my wel heene gaen:
Mijn zin, en min,
Ik sprijse daer ik bin.

Ik was laest tot mijn verdriet,
In 't Keyserlijk gebied,
Daar moest ik tegen dank en wil,
Hooren zien en zwijgen stil:
't Was myn, een pijn,
Om by dat soort te zyn.

Ik scheid van myn Liedje uyt,
En seg tot een besluit,
Koopt nu een Boekje al gelijk,
't Is leesen waerd voor Arm en Rijk,
Soek maer, te gaer,
Agt duyten by malkaer.

Een Waar en Droevig Stuk is tot Alkmaar gebeurt van een seer ryke Mevrouw, die een arme Soldaten-Vrouw van Groningen met vyf kinderen liet uyt haar deur jagen, die haar bad om een stukje brood voor haar vyf Kinderen, hoe God haar heeft gestraft met luysen, dat sy se de Meyd met de besem de deur liet uytvegen, geschied in de Maand July 1744.

Op de Wys: Van de Spaansen Ruyter.

AAnhoord dog Christenen al,
 Wat ik u verhalen sal,
 Binnen Alkmaar de Stede,
 Geschied al in die Stad,
 Dat sal ik u te kennen geven,
 Hoe een arme vrouw daar bad.

Dese arme vrouwe siet,
Quam bidden daar met vliet,
En dat al aan de deure,
De meyd hoord mijn vermaan,
Dee open en quam veure,
Die de arme vrouw vond staan.

Sy bad om een stukje brood,
Of sey sy ik ben in nood,
Heb dog meewaardigheden,
Ey roept de Juffrouw veur,
Met vijf Kinders hier beneden,
Sta ik hier voor de deur.

De meyd die liep met spoed,
Og Juffrouw sprak sy soet
Ey komt dog hier eens voore,
Een vrouwe siet haar aan,
Met vijf kinders wild dog hoore,
Hoord hare klagt dog aan.

Sy bid om een stukje brood,
Al voor haar kinders hoord,
Sit hier aan onse deure,
En bid hier met getraan
Om een aalmoes te beuren,
Ey siet de armoed aen.

De Juffrouw die quam veur,
Sprak wat doet gy aan mijn deur,
Met al u luisen en neten,
Ik geef u niemendal,
Ja ook niet een brok te eeten,
Met u kinders groot getal.

Ik bid om Godes wil,
Voor mijn vyf kinders stil,
Want siet ik ben verdreven,
Al uyt de Palts hoord aan,
'k Ben komen dwalen hier beneven

Ey hoord mijn klagt dog aan.

De Juffer sprak [toen] fier,
Weg weg vertrekt van hier,
Ik wil u hier niet geven,
Loopt vry al van mijn deur,
Al kan sy sonder brood niet leven,
Loopt van hier met u getreur.

De Juffer met een roep,
Seyd meyd komt veegt de stoep,
Weg Schooyster met u luysen,
Gaaf van hier aanstonds heen,
Of ik sal u doen verhuysen,
Daarom gaat dadelyk heen,

God sal u straffen nou,
Sprak doe de arme Vrouw,
Siet God die sal het wreken,
Daarom spreekt dog niet soo stout,
Als spreekt gy met loose treken,
En op uwen rijkdom boud.

De vrouw ging treurig heen,
Met oogen vol geweent,
Gods straffen ende plagen,
Die volgden daar terstond
Dat de luysen by haar lagen,
Met hoopen op de grond

's Middags hoord hier naar,
Wou Juffrouw eeten daar,
En sprak meyd komt met eeten,
De meyd bragt de spijs gaar,
Maar de spijs die was met neten
Krielden van luysen daar,

De luysen liepen daar,
Op haar kleeren voorwaar,
Sy kost haar niet verbergen,
De meyd moest komen siet,

Om dat de Juffrouw God ging tergen,
 Veegt de luysen weg met vliet.

De Mevrouw die sprak hoord aan
 Ik heb aan God misdaan,
 Siet hier nu is het teeken
 Om dese arme Vrouw
 Komt God hier dit nu wreken,
 Og wat ben ik in rouw.

Spiegeld u hier menschen al,
 Die hier syt in groot getal,
 Veragt geen arme lieden,
 Bedeeld haar mildelyk,
 Op dat dit quaad u niet geschiede,
 Spiegeld u hier al gelyk.

***Klugtig Lied, op de Neering handel, en hanteringe der Soldaten van
 de Geallieerde Armee.***

Op de Wijse: Van Toere lurette.

SA Soldaetjens hoort eens aan,
 Die in 't Veld soo lustig staan,
 En wilt op mijn singen letten
 Toere loer rette, toere loer rette,
 Man tan toere loere rette.

Wat in 't Leeger omme gaat,
 Sal ik singen met 'er daat,
 Veel op de revellie lette, Toere &c.

Veel neemen hun haver-sak,
 Om te haalen een goet pak,

Erten, boonen, en juyn nette, Toere &c.
 Dan komt den Jenever man,
 Roept wat dat hy roepen kan,
 Om ons dorst wat te versette, Toere &c.
 Als den dag is schoon ontdaan,
 Komt alweer een ander aan,
 Toebak Pypen roept hy nette, Toere &c.
 Brood dat komt'er abundant,
 Kaas en Boter seer chermant,
 Elk weer op sijn winst te lette, Toere &c.
 Die uyt marood sijn gegaan,
 Siet men komen swaar gelaan
 met groenwaar en hoenders vette toere &c.
 Elk die roept dan even straf,
 Wie koopt my, mijn waren af,
 'k Sal 't u goeden koop bysetten, toere &c.
 Als hun waren sijn verkogt,
 Raa[k]t hun geld som' om een logt:
 Veel gaan hun tot speelen setten: toere &c.
 Maar dit prijs ik niet met al,
 Meest de speelders altemaal,
 Hebben niet als luys en neeten, toere &c.
 't Waer veel beter dan gestelt,
 Dat sy dronken voor dit gelt,
 Of kookken een pot seer vette, toere &c.
 Al die wat trekt by der hand,
 Die kan leven heel plaisant,
 Als sy hun verstant by setten, toere &c.
 De Lied sangers met fatsoen,
 Konnen ook al winste doen,
 Met hun Lietjens fraay en nette, toere &c.
 Dog sy worden selden rijk,
 Dat weet ook een igelijk,
 Door hun suypen en goet vreten, toere &c.
 Sa Soldaetjes koopt een lied,

Voor een halve stuyver siet
Wilt u door 't plezier versette, toere &c.

Onderwys Lied, tot onderrigtinge der Tuisschers, en Groove, of straffe Speelders.

Op de Wijse: Jongmans trekt uit 'er muiten

SOldaten braaf gesellen,
Dat ik hier sal vertellen,
Sal raaken menig quant
Die misbryken hun verstant
Ik sing dit Lietjen in 't gemeen
't Raakt meest die met den dobbelsteen
Verspeelen grouwsaam geld
't Welk op d'aart daar ligt geteld.

Den een speelt voor een gulden,
Den anderen vol ontdulden
Die speelt voor een Dukaat
Die verliest wort desperaat
Sy vloeken sweeren in het spel,
Soo als een duyvel uit de hel
Die wint, wint anders niet
Als ondeugt en groot verdriet.

Want die braaf heeft gewonnen
Die loopt naar Bachus tonnen
Of de Jenever Fles
En sy kloppen op hun tes
Dan suypen sy soo schandaleus
dat hun den snot loopt uit den neus
En eer hy scheyden kan,
Wilt hy slaan met alle man.

Als hy dan heeft geslagen
Volgt somtyts meerder plagen,
En worden om dit feyt
Wel door de kardons geleit
Dit sijn al vrugten van het spel,

dat men soo open haalt hun vel,
En nog het meest van al,
Tergen God, den opper-al.

Wanneer men algelyke
de Speelders gaat bekyke,
Het is meest al gespuys,
die niet hebben als veel luis
door 't hembde steekt haar hals meest deur
't Is meest al volk van quade humeur,
Vloeken, en vuile praat
Sijn hun werken en hun daad.

Door al dat dommineeren
Moeten somm' diserteeren
Maken by ider schult
En dan worden sy ontduld
Een ider trekt se by de mouw
Vraagt oft hy hem betalen wouw
Van leening trekt men af
't Geen Capitein in voorraet gaf.

Dan valt al hun couragie
en worden vol aragie
Om dat hun niemant agt
Somm' van dorst en honger smagt
Dan kiezen sy de lange baan
Wanneer sy deserteeren gaan
Een speelder in der daat
Is selden een braaf soldaat.

Oorlof dan braaf Soldaten,
Wilt het straf speelen-laten,
Voor tyd korting is goet
dan hout gy een goet gemoet,
Neemt mijn gesang uyt liefde aan,
Ik heb 't tot onderwys gedaan
Want 't is selden geschiet
dat men ryke speelders siet

Een Samenspraak, tusschen het Geallieerde Krygsvolk en de Stadt Ryssel.

Stemme: Ryssel gy Schoone Stede, of een Prins van Oostenrijk.

WY staan hier in het Veld,
Ryssel gy schoone Steede,
Met ons Armee gesteld,
Om al u schoonighede
Met aandacht te bemerken,
Gy staat ons seer wel aan,
Wat men nog uyt sal Werken:
Sal den tyt ons leeren gaan.

De Stad Ryssel

Al 't geen dat gy daar segt:
Zijn my geen nieuwicheden
Maar segt my eens te regt,
Uyt enkel deugt en zeeden,
Wat is dog u verlangen:
Dat gy daar soo blyft staan,
Tragt gy my te ontfangen:
't Waar veel beeter haast gedaan.

't Geallieerde Krygsvolk

Gy waart haast aangerand,
Als onse generaalen,
Maar gaven de command,
Wy tragten meenig maalen,
Ons iver te doen blyken,
Door vinnig staal en vuur,

En noit niet af te wyken,
Wy verlangen maer die uur.

De Stad Ryssel.

Tragt gy hier dog niet naar,
Want al mijn schoone Werken,
Sijn magtig ende swaar,
Die my koomen versterken,
Dus wilt het wel onthouwen,
Dat eer u gantsch Armee:
In stuk sal sijn gehouwen,
En dan noch geen winst hier mee.

't Geallieerde Krygsvolk.

Wy laggen met u trots
En al u grootsigheeden:
Gy spreekt al veel te schots,
Men vind wel ander Steeden:
Die wy konnen aanranden,
Hier in u Frans gebied
In u land 't uwer schande,
Gy nu contributie siet.

't Geallieerde Krygsvolk voorders.

Schoon dat men van dit jaar
Geen Steden quam te winnen
Wy vraegen daer niet naer
En sijn gerust van sinnen
Wy hebben dat wy wenschen
Van goeden kost en drank
In u eygen Provintie
Dank den Boer op onsen sank.

Crygsvolk.

De vrugten van het Veld
Die zijn tot ons behoeven
Wy koopen sonder gelt
't Welk den Boer doet bedroeven
Veel Boomen wy afhouden

Soo veel men wenst naer eys
 Om dat wy kookken souwen
 Potten, Spek en ander vleis.

Crygsvolk nog voorders.

Van alle proviand
 Komt 'er in abundantie
 Elk trekt wat by der hand
 Dus sijn wy in florantie
 Men wenst geen beeter leeven
 Als daar wy nu in sijn
 Den Heere komt ons geeven
 Goeden moet en geen Chagryn.

Besluit.

Oorlof dan voor dees reys
 Wy sullen ons commanden
 Waarneemen naer den eys
 Voor Steeden of in landen
 Wy wenschen maer te vegten
 Als het maar nuttig waar
 Kan men nu niet uitregten
 Zoo kan 't sijn in 't ander Jaar.

***Een Nieuw Lied, gemaekt door de Utrechtse Soldaten, doe sy naar
 Engelandt moesten in het Jaar 1744.***

Op de Wijs: Van Vrouw Venus Velden.

SA sa mijn kammeraten,
 Den Trom die slaat, Maakt u paraat,
 En voegt u met playsier, By u Officier,
 Om te gaan na boord,

Buyten de Ware Poort, fa. la, etc.

Daar leggen soo veel schepen,
Daar-wy te saam, In sullen gaan,
En verlaten Utregh, Varen door de Vegt,
Na Muyderstee,

En soo de Zuyder Zee, fa la, etc.

Sa Hospes wild maar schenken,
Jenever bier, Met goede cier,
Geeft ons Brandewijn, Wy willen vrolijk syn
Roken een pijp Tabak,
En een bottel in de sak, fa la, etc.

Wy moeten ons afscheyd nemen
Van groot en kleyn, Al in 't gemeyn,
Die ons al te saam, Hebben uytgeley gedaen
En drinken met playsier
Nog een bottel drie of vier, etc.

Adieu Hoogmogende Heeren,
De Staten en, De Magistraat,
Op u bevel, Wy trekken heen,
Heel bly van sin, En wel te vreen, fa la, etc.

Wy sullen wel accorderen,
Den Officier, En de Soldaat,
Op dat ook soo veer, De Hollands Eer,
Om te weren het land.
Voor de Koning van Engeland, fa la, etc.

Wy sullen wel patroeljeren
Langs de Strant, in Engeland,
Dat geen Spaans nog Frans
Durft wagen de kans,
Om de Pretendent zijn Zoon,
Te stellen op den Throon, fa la, etc.

Als wy dan weder komen,
Dan sullen wy, te samen bly,
En de welkomst, drinken met groot genugt,
Want Jenever en Bier,

Brengt de vyand op de vlugt, fa la, etc.
 Adieu Utrechtse Meysjes
 Zijt maar te vreen, Al gaan wy heen,
 Zoo draa den onlust, Is weer in zijn rust
 Zoo sullen wy getrou,
 U maken tot ons vrou, fa la etc.
 Is hier of daar een meysje,
 Of soete maagt. Die haar beklagt,
 Die aldaar gaat zwaar, Denkt om den minnaar
 Ey scheld ons niet,
 't Is wel meer geschied, fa la, etc.
 Adieu bedroefde herten,
 Vrouw en Kind, Van ons bemind',
 Wy willen scheyden gaan, Met een droef getraen,
 Ey houd maar goe moet,
 Wy komen weer met spoet, fa la, etc.
 Adieu nu al te samen,
 Adieu Catrijn, adieu Fransijn,
 Men roept ons aen boord,
 Men deeld uyt het brood,
 Adieu nog eens Utrecht,
 En adieu o schoone Vegt, fa la: etc.

Een pertinent Verhaal, hoe dat buiten Utrecht van ryke lieden, haar kind wiert gestolen dat drie jaar oud was, en na dat het 12 Jaar was weg geweest, op een wonderbare manier by zyn Vader quam en bekend wierd.

Voys: Die van Abram wild hooren

AAnhoord eens Vrienden waerdig,
 Wat dat'er is geschied,
 Een stuk aenmerkens waardig,

staat hier al in dit Lied:
't Geen buyten Utregt is
Gebeurd neemt het dog aan,
Gy suld seker en wis
Daar van verwondert staan.

Buyten Utregt daar wonen,
Rijke lieden onthout,
Die een eenig sone,
hadden van drie Jaar oud,
Al op een Hofstee groot,
woonden sy met playsier,
Maer laas een droeve nood
Quam haar genaken siet.

Haar lief en waarde zone
Wierd daar gestoolen snood,
Daer kost geen zwaarder hone
Voor haar zijn tot'er dood,
Men rost en reyst al 's weegs,
Weken en maanden dan,
Maer laas al te vergeefs,
Men hem niet vinden kan

Dit Kind moest reysen henen,
Al met de Heydens straf,
Wel tien Jaar agter eene,
Toen liep hy van haar af,
Door al de ongemak,
Met slagen en verdriet,
En in sig selven sprak
Het zijn mijn Ouders niet.

'k Zal nu gaan dolen heden,
Ik ben geen Heydens kind,
En zoeken alle steden
Of ik mijn Ouders vind,
Want ik heb wel gehoord,
Al van een bedelaar,
Die my vertelden voort
Dat ik gestolen waar.

De bloed die ging dan henen,
Met droefheyd zwaar belaan:
Niet ver van de stad Weenen,
In Duytsland wild verstaen,
Daer klaegden hy syn nood,
Aan een Heer op de weg,
Die gaf hem geld en brood,
En wees hem voord te regt.

Hy dwaalde soo twee jaren,
In steden en op 't Land:
Maer syn Ouders voorware:
Hy nergens niet en vant
Ten lest soo komt hy gaen,
Tot Utregt in de poort
En spreekt een schipper aan
Om mee te varen voort.

Zijn vader was voorware,
op die tijd in de schuyt
Om t'Amsterdam te varen,

Die sprach daer

overluyd,
 schipper neemt hem maer mee,
 'k Zal u daer voor voldoen,
 komt jonge hier is een stee,
 Wildt u van 't land maer spoen

De schuyt ging daer aen 't vare,
 den Heer sprak wel gy-quant,
 Hoe oud bent gy van jare:
 Van waer komt gy geland?
 Og dat en weet ik niet:
 sprak dese jonge rad,
 Ik ken tot mijn verdriet
 Geen Ouders nog geen stad.

Ik ben voorwaar gestole:
 Al van mijn ouders snood,
 En meen so lang te doolen,
 na haar al tot'er dood,
 Want het staat my nog veur,
 dat ik was in de rouw:
 En van mijn ouders deur:
 Wierd weg genomen gouw

Den Heer ontsette seere,
 sijn hert begon te slaen:
 og mijn kind jong en teere:
 Dat is ook soo vergaen
 Doen het was in den rouw:
 over mijn Zuster klaar,
 Zo stolen sy 't kind gouw
 En 't was nog geen drie Jaar.

En nu so moest hy wese:
 een borst ontrent als gy,
 Van vyftien Jaer by dese,
 mijn bloed verandert my
 Jongman seg mijn nog wat,
 van heugenis t een of 't aar:
 Ik weet seyde hy ik had:
 Een Lam my volgden naar.

O Heer hier komt nu vooren
 mijn eygen vlees en bloed:
 doen hy van 't lam quam hooren:
 zo zey hy met 'er spoed:
 mijn kind had ook een Lam:
 En was daer mee heel blijd:
 'k Voer ook na Amsterdam:
 Toen ik hem tuis rogt quyt.

Komt trekt met een gezwinde:
 u kous en schoenen uyt:
 'k Zal daer een teeken vinden:
 zeyde hy overluyd:
 mijn kind zijn kleyne Teen:
 is afgezworen hart:
 en boven aan zijn been:
 staat ook een moerby zwart.

Doen dese jonge hoorde:
 die tekens spreken daer
 Og Vaderlief die woorden:

bedieden nu heel klaer

dat ik u kind dan zijt:
 Vloog hem om den hals ras:
 Geen mensche soo verblijd
 Als Vader en Zoon was.

Die in de schuyt dan waren:
 zagen dees tekens klaar:
 Og wil niet verder varen:
 sey hy de schipper daer:
 Zet ons te land maer aen:
 de fragt gy dubbeld wind:
 'k moet na mijn Huys toegaen
 met mijn verlooren kind.

Geen vreugd was so te noemen,
 als Vader en Kind daer:
 Doen sy sijn thuis gekomen:
 denkt hoe de moeder waar:
 Die daer haer lieve kind,
 weer ziet met so een vreugt
 Geen blydschap men ooyt vind,
 dat soo den mensch verheugt.

Een aardige klugt voorgevallen van een Apotheker en zyn meid.

Op een aangename Voys

Vrienden luistert zonder falen,
 Wat ik u hier zal verhalen,
 Vrinden luistert na dit lied,
 Wat nu onlangs weer is geschiet,
 Al van een Apotheker wilt weten,
 En zyn Meid dient niet vergeten,
 Want zy moet nu in de kraam.
 Maar hy heeft het zelfs gedaen
 En hy heeft haer gaen beminnen,
 Tot dat het leven haar komt van binnen,
 Dat Koomt van de liefde teer,
 En van de Meid haar schamel eer,
 En nog kan hy hem niet onthouwen,
 En hy gaat haar het voetje klouwen,
 Klouwen door de liefde blint,
 Tot dat zy zwaar is van een Kind.
 En nu zitte zy in zorgen,
 Want zulken waart die kan niet borgen,
 Hoort toe gy Apothekers jent
 Die vyzel stampen zyn gewent,

En wilt u beyde wat verzinnen
 Eer dat gy wat gaat beginnen,
 Dat koomt van de stamper zoet,
 Dat de vyzel raakt onder voet.

En nu gaat hy overleggen,
 Zonder iemand zulks te zeggen,
 Hoe dat hy het maken zal,
 In zulken staat en ongeval,
 En nu is hy heen gelopen
 Om daar een vent toe te bekopen
 Voor een goede somme gelt
 Ses hondert guldens toegetelt.

Nu is dat Meisjen in 't benouwen
 Dat zy met een aar zal trouwen
 Daar zy niet heeft by verkeert
 maar de tyd het alles leert
 En hy spreekt haar in 't verborgen
 En hy zeit laat roosjes zorgen
 Ik weet voor u een brave vent
 die gy zelve ook wel kent

Dat meisjen was niet wel te vreden
 En zeit wel wat zyn dat voor reden
 daar gy zyt de vaar van 't kint
 daarom u ook wel verzint
 en ik wil u niet begeven
 Al zou my kosten het leven
 Want u by wesen is my zo zoet
 dat my zomtyds nog kussen doet

Wagt u meisies voor zulke rampen
 En laat niet in u vyzel stampen
 Voor al eer gy zyt getrouwt
 en dat 't u te laat berouwt
 en gy Jonkmans sonder missen
 Wild veel liever een touwtjen splissen
 en gy meysjes excelent,
 Voor gy krijgt een onegt kind.

Register.**A.**

<i>AG myn liefste lief myn Engel.</i>	34
<i>Anna Margrietjen.</i>	52
<i>Aanhoord dog Christenen al.</i>	79
<i>Aanhoord eens Vrienden waardig.</i>	90

D.

<i>Dit zal wis wat beduyden.</i>	32
<i>De aangename tyden.</i>	50

E.

<i>Een vreemd geval.</i>	37
<i>Eylaas ik mag met regt wel seggen.</i>	57
<i>Een wonder stuk dat moet ik u verhalen.</i>	60

H.

<i>Hoord den Franssen Haan weer krayen.</i>	14
<i>Hoord Jongmans staat wat by.</i>	25

I.

<i>Ik heb'er een liefje uytverkoren.</i>	43
<i>Ik weet een Meysje pertinent.</i>	74

K.

<i>Komt wild nu vreugde maken.</i>	3
<i>Komt Vrienden luystert na dit lied.</i>	55

L.

<i>Lestmaal in de koele Meye.</i>	48
<i>Luystert omstanders al.</i>	76

M.

<i>Men hoord niet als van oorlog roepen.</i>	64
--	----

P.

Princen en Potentaten. 25

S.

Schoon Godinne, Oorzaak van. 17

Sa komt luystert jonge Maagden. 19

Schoon dat ik onder 't groen. 29

Sa soldaatjes hoord eens aan. 82

Soldaten braaf Gesellen. 84

Sa fa myn kammeraten. 88

V.

Vrienden luystert na dit liedeken. 11

Verblyd u nu vrome Helden. 27

Vrienden blyft een weynig staan. 40

Vrienden luystert na dit lied. 46

Vrienden luystert zonder falen. 93

W.

Wel Vrienden hoord eens aan. 7

Wel Vrienden blyft een weynig staan. 9

Welkom Bode van de Ree. 66

Wat droefheyd en verdriet. 69

Wie ontrust ons Nederland. 72

Wy staan hier in het Veld. 86